

De Tre Kjedeledd

3/09

Odd Fellow Ordenens Magasin • 87. årgang

Ordenens nye lokaler i Bergen

Ny Ordensbygning i Bergen

side 8–11

**To søstre
blir søstre**

side 4–5

**Rebekkaleir nr 24
instituert**

side 6–7

**Det islandske
Storlogemøtet
2009**

side 26–27

Kjære søstre og brødre...

Jeg ønsker i denne lederen å gi informasjon om den internasjonale utviklingen av Odd Fellow Ordenen. Av den grunn finner jeg det riktig først å gi en kort informasjon om hvorledes vi er organisert på verdensbasis.

Vi har tre hovedgrener innen Independent Order of Odd Fellows. Den amerikanske gren, Den australasiatiske gren og den europeiske gren. Som bekjent er det Sovereign Grand Lodge i USA som utferdiger Charterbrev til The Grand Lodge of Australasia og The Grand Lodge of Europe, og som anses som Ordenens hovedsete. For Europas del er det så The Grand Lodge of Europe som utferdiger Charterbrev til de Europeiske Storloger. Som et samarbeidsorgan mellom den amerikanske, australasiatiske og europeiske gren har International Council fungert med sine møter en gang pr. år.

Imidlertid er det nå ganske klart at Europas relasjoner til så vel Sovereign Grand Lodge som International Council avtar. Utviklingen i USA/Canada har vært dramatisk hva gjelder medlemstall. Ordens- og logearbeidet drives svært annerledes enn i Norge og Norden. Fra å være ca. en million medlemmer på 1950-tallet er det i dag 79 000 som tilhører den amerikanske gren, og medlemstallet synker med 6 – 8 000 pr. år. Således kan det synes som om det kun er et tidsspørsmål før Ordenen i USA og Canada er historie.

The Grand Lodge of Europe I.O.O.F., som ble instituert i Oslo i 2006, ble opprettet bl. a. med sikte på å ha en overordnet ledelse i Europa. Denne skulle styrke samarbeidet og møte de utfordringer vi har på dette kontinentet, sett i lys av utviklingen i Sovereign Grand Lodge. Samarbeidet i Europa er kommet godt i gang, og jeg ser meget positivt på det fremtidige arbeidet. Dog skal det bemerkes at vi også innen de europeiske jurisdiksjonene finner store forskjeller, både organisasjonsmessige og rituelle. Det er tross alt 138 år siden de første loger ble instituert i Europa, noe som igjen har ført til egne Storloger med egne konstitusjoner og lovverk. Den Europeiske Storloge har ikke som mål å samle alle i et felles lovverk og å fremskaffe identiske ritualer, men heller sørge for et samarbeid og forståelse for den enkelte jurisdiksjons egenart. Imidlertid skal det bemerkes at arbeidet til enhver tid skal foregå innenfor de rammer som ligger til grunn i våre Charterbrev. I den forbindelse kan det nevnes at det for tiden foregår en kartlegging av arbeidet i de 8 jurisdiksjonene i Europa. Medlemstallet ved siste årsskifte i Europa var 96 000 søstre og brødre.

Jeg kan også nevne at samarbeidet i Norden er meget godt. Naturlig nok har vi

Det skjer noe internasjonalt

Foto: Sturlason

store fordeler ved at vi alle, faktisk også i Island, kan benytte vårt eget språk. Dette har medført at så vel loger som leire i meget stor grad har vennskapsloger eller vennskapsleire i ett eller flere land. De nordiske Storloger og Stor Sire har jevnlig og god kontakt, og informasjon utveksles oftere og oftere.

Humanitært arbeid er viktig innen Odd Fellow Ordenen. Her kan jeg nevne at våre søstre og brødre på det amerikanske kontinentet gjør et stort arbeid, i et samfunn som jo ikke har de samme sosiale goder som i vårt land. Dette arbeidet og denne store innsatsen bør berømmes, men samtidig kan en muligens si at dette er årsaken til at det vi vil kalle Ordensarbeid er nedprioritert og tildels fjernet. For utenforstående vil nok enkelte loger i Amerika mer fremstå som serviceklubber. I Europa arbeider også Storlogene og de enkelte loger meget godt med sosialt og humanitært arbeid. Landssaker, slike som vår SOS-barneby i San Vicente, Redningsskøyene og Ordenens medisinske fond er ganske spesielle for de nordiske land. Nevnes bør det også at igangsettingen av innsamlingen til barnebyen i San Vicente har resultert i at våre søstre og brødre i Amerika har bygget en SOS-barneby i Battambang i Kambodsja og søstre og brødre i Danmark har igangsatt et arbeid med en SOS-barneby i Rwanda. Som en parallell har våre svenske søstre og brødre påtatt seg meget store forpliktelser overfor et barnehjem i Thailand. Slike store landssaker kommer naturligvis i tillegg til det arbeid og de midler som til-

føres det sosiale og humanitære arbeid som Ordensenheterne gjør i sitt nærmiljø i alle nordiske land. Det arbeides godt i Norden, både rituelt og humanitært og som Europeisk Stor Sire er det mitt mål å kunne spre informasjon om dette til alle de europeiske Storloger. Hver enkelt Storloge er en egen autonom enhet, men vi skal i felleskap utvikle oss til det beste for oss selv og våre medmennesker.

Kjære søstre og brødre. I min leder i De Tre Kjedeled nr. 2 i år, understreket jeg Storlogens tidligere anmodning om at hvert Ordenshus burde ha, eller anskaffe en hjertestarter. Jeg har etter dette registrert at slikt utstyr er kommet på plass i flere Ordenshus, og gledelig var det å registrere at Odd Fellow Seniortreff i Bergen ga en hjertestarter til det nye Ordenshuset som ble innviet den 11. og 12. september i år. Jeg gjentar at opplæringen er meget enkel og at den er selvinstruerende i bruk. Det finnes således ikke et eneste godt argument for ikke å investere i en slik. Jeg vil gå så langs som til å si at det er etisk uforsvarlig ikke å ha en hjertestarter i våre Ordenshus.

Til alle dere nyinstallerte embedsmenn – lykke til med arbeidet – og vær dere deres ansvar bevisst.

*Med broderlig hilsen
i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

Harald Thoen
Stor Sire

En god plan gjør arbeidet enklere

Nye embedskollegier tar nå fatt på sin embedsmannsperiode. Det er store forventninger og en viss spenning som knytter seg til hvordan den nyvalgte Overmester og de nyvalgte embedsmenn vil ta tak i sine oppgaver. Skal logene ha en positiv utvikling kreves det god ledelse.

Det har i mange år vært arbeidet systematisk med å innføre målstyring i vår Orden.

Storlogemøtet vedtar en overordnet langtidsplan og hver enhet skal lage sine handlingsplaner med bakgrunn i Ordens langtidsplan.

Målmålene er gitt, men det er hvert enkelt embedskollegium som må lage sine arbeidsmål.

Hvilke mål skal de søke å nå i sin periode og hvilke tiltak skal de iverksette for å nå sine mål?

Logenes arbeidsmål skal gjennomgås og følges opp av Distrikts Stor Sire og de gir også grunnlaget for felles mål og fokus i det enkelte distrikt.

Føringene fra Storlogemøtet er ganske så klare.

Hver loge skal lage en handlingsplan for å sikre medlemsutviklingen. Målet er en netto økning av medlemmer med 5% i valgperioden. Skal en lykkes med dette må en gjennomføre nok informasjonsmøter til å sikre at en har aktuelle kandidater for innvielse.

Kvantitet er ikke et mål i seg selv, det må hvile på et godt kvalitativt arbeid.

For å holde et kvalitativt høyt nivå, må embesmennene ha god kunnskap om både ritualer og den praktiske ledelse av logen. Målet er embedsmenn som kan sine plikter og behersker sine oppgaver, slik at hver enkelt blir sikker i sin fremførelse og mestrer sin rolle.

Først med trygghet skaper en den gode atmosfære og de gode logemøter.

DSS Morten Buan

Den enkelte embedsmann må ha innsikt i lovverket, i de Nummererte Sirkulærer og en må kjenne Ordensetiketten. Disse dokumenter gir føringer for hvordan en skal opptre i Ordenssammenheng og gir den nødvendige trygghet i utøvelsen av embedet.

Innsikt i lover, sirkulærer og bestemmelser er en forutsetning for en god drift av logen. Dog er et godt lederskap med Overmester i spissen, avgjørende for en god utvikling av logen.

Det er evnen til å inspirere og motivere, skape et godt klima og miljø som gjør at søstre og brødre trives i logen. Det etterlatte inntrykket etter et logemøte bør være: «Dette var et godt møte, – i dag fikk jeg med meg noe nytt».

Vi vet at forutsetningen for å trives er at den enkelte søster og bror opplever å bli sett, – føle at en betyr noe og at en blir lagt merke til. Derfor er et godt lederskap å sørge for at alle føler seg vel og blir satt pris på.

Lykke til nye embedsmenn.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

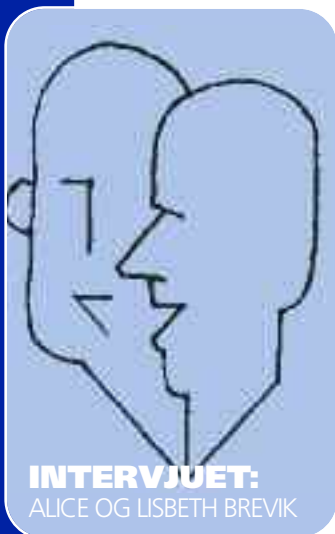
Morten Buan
Deputert Stor Sire

Innhold 3/09

Stor Sire har ordet	2
Deputert Stor Sire Morten Buan	3
Intervju med Alce og Lisbeth Brevik	4
Rebekkaleir nr 24 Vestavind er instituert	6
Nye Ordenslokaler i Bergen	8
Arlington æreskirkegård i USA	12
Amerikanske presidenter og Odd Fellow Ordenen	14
Den islandske Stor Sire	16
Odd Fellow Ordenen på Island	18
Det islanske Storlogemøtet 2009	20
Reisen til Cuba	22
Janne Haaland Matlary: Om dannelse	24
Laila Aaberg: Tanker om ro og stillhet	25
Ser jeg meg i verden om. . .	25
Kronikken: Per Lønning	26
En stor Orden og et mylder av aktiviteter	28
Labyrinten som livsmetafor	30
Ledelse og Ordener	32
SAM-prosjektet i Bergen	34
Det europeiske Storlogemøtet 2009	36
Europas eldste Odd Fellow embede	38
Bruken av SMS	39
Odd Fellow Torget	40
Odd Fellow Utstyr	44
Kjære leser. . .	46
Viktige adresser	47
Baksiden	48

www.oddfellow.no

Intervjuet...
OSS BRØDRE OG SØSTRE I MELLOM

Av Kjell-Henrik Hendrichs

Foto: Jon Esben Johnsen

Alice Brevik

Når man går inn i en verdibærende orden som Odd Fellow Ordenen blir tiltalen og omtalen annerledes enn i samfunnet for øvrig. Bror og søster er eldgamle ordensbetegnelser. Dette betyr noe mer enn en tiltale eller omtale. Det beskriver at man hører med i noe mer enn en biologisk sammenheng, nemlig en verdimeisig sammenheng hvor man bekjenner seg til de samme verdier og livsanskuelse. Odd Fellow Ordenens søskenbegreper er jo også ideelt og i tillegg av biologisk karakter, idet vi anser at alle mennesker er barn av én felles far, den allmektige skaper.

To søstre bli

Nylig ble to biologiske søsken samtidig også Rebekkasøstre. De heter Alice og Lisbeth Brevik og er blitt medlemmer av Rekekke nr 65 Teresa i Oslo. Dette vil De Tre Kjedeled gjerne ha mer rede på.

– Hva er årsaken til at dere begge ble Rebekkasøstre samtidig?

Vi har to foreldre som begge ble med i Odd Fellow Ordenen da de var 28 år. Nå er vi selv blitt henholdsvis 33 og 35 og har i løpet av vår levetid fått Odd Fellow Ordenen inn med «morsmelken» som det heter. Det var faktisk vi som måtte ynte frampå om mor skulle spørre oss om å bli Ordenssøstre, så fra foreldrenes side har det så visst ikke være noe press eller skulte forventninger.

– Men dere er begge travelt opptatte yrkesutøvere?

Ja, det kan nesten alle si i dag. At man er travelt betyr at man har mange jern i ilden. Men det betyr også at man må prioritere. Og vi prioriterer altså loge. Dette er be-

visst, åpent og ærlig. Å argumentere med travelhet er irrelevant. Det man må argumentere med er hvordan man ønsker i prioritere sin tid. Det er det valget vi alle gjør.

– Og hvorfor prioriterer dere logelivet?

Det henger vel i første rekke sammen med hva vi har sett og lært hjemme i forhold til hva vi har sett og lært ute. Våre foreldre prioriterte logemøtene. Hver tirsdag gikk mor på logemøte og far på sangøvelse i Odd Fellow koret i Ålesund.

Da var mormor fast barnevakt og hun gjorde disse tirsdagene til en fest. Da var hun mormor for «alle penga». Vi så jo at mor og far var med på noe som gav dem mye både i møtene og ikke minst gjennom de fantastiske sosiale nettverkene de var med i. Selv fikk vi være med på bussturer som logene arrangerte til mange steder i Norge, til Danmark og til Åland. Og da vi ble 14-15 år var vi med og tjente lommepengene våre på å drive rengjøring og servering i Odd Fellow Huset. Det gjorde

Lisbeth Brevik

r søstre

vi til vi flyttet hjemmefra i begynnelsen av 20-årene. Vi fikk se Odd Fellow Ordenen fra mange utsider. Og på nyttårsloge fikk vi også se den fra innsiden når vi var med far og mor på møtet.

– Men er dette grunn nok til prioriteringen da?

Ikke nok, men en del ting til skjønte vi også etter hvert. På vei til og fra byen var vi ofte med mor på sykehjemsbesøk til gamle damer som vi ikke kjente. Det var mors logesøstre. Og vi husker hvor glade de ble da vi småjentene også kom på besøk. De ble nesten som reserve bestemor. Og vi så hvordan Ordensmedlemmer stilte opp når noen ble enker. Da kom det all mulig hjelp med husbeising, plenklipping, hustømming og bortkjøring i tillegg til annen transport. Vi hørte aldri at noen beklaget seg over å gjøre dette, snarere tvert imot. Senere har vi møtt kontaktløse mennesker som er nesten desperate etter menneskelig kontakt. Da hadde vi med oss en ballast hjemmefra som viste oss hvordan man kunne komme inn i et hjelpende og støttende nettverk hvor man også selv kunne få utløp for virketrang.

– Det hender ikke sjelden at barn av Odd Fellows reagerer negativt på foreldrenes Ordensengasjement?

Det har vi altså ikke hatt noen grunn til. Alle aktive mennesker bruker tiden sin til noe. Våre foreldre er nok aktive i alt de foretar seg. Men når det gjelder Odd Fellow Ordenen har vi aldri sett noe annet enn at den har skapt glede og inspirasjon for vår familie. Dette har virket meningsfullt og attraktivt på oss.

– Så nå er Brevikjentene på full fart inn i Ordenen?

Både ja og nei. Vi er så heldige å ha kommet i en Rebekkaloge i Oslo hvor ingen egentlig kjenner oss. Her er vi dem vi er, og ikke døtrene til far og mor. Det er en god ting det også, for med en gang vi kommer til Ålesund er vi i en annen sammenheng.

– Har dere gjort dere noen refleksjoner om Ordenslivet så langt?

Vi er jo bare kommet til Innvielsesgraden da, så det rituelle har vi vel ikke rukket å mene så mye om. Men vi har snakket litt om at argumentasjonen for å slutte seg til en Orden stadig må være under forandring. I vår generasjon er vi vant med å gripe ordet, planlegge, strukturere og lede. Vi går ikke inn i Ordenen for å få ledertrening for det har vi fått andre steder. Derimot kan det være tynt med etiske impulser og refleksjoner både i arbeidslivet og i samfunnslivet. Det får

vi mye av i en Orden. Og så kan det vel være at noen trenger å høre om antrekksmessige detaljer til det kjedsommelige før det går opp for dem hva det dreier seg om. Vi tror man må være forsiktig med å ikke overdrive denne type konkrete veiledninger. Det kan faktisk virke fordummende, og kanskje irriterende.

– Hva lever dere av da?

Her ser de på hverandre og Alice er først ute som den eldste. – Jeg har drevet med mange ting og min lengste utdanning er vel som sykepleier, men også med en rekke andre ting. Jeg driver nå som selvstendig næringsdrivende et lite konsulentfirma som heter Pons. Ordet betyr faktisk bro og jeg arbeider med rådgivning og kommunikasjon. Med mann og tre barn er det nok å gjøre.

Lisbeth fortsetter med å fortelle. – Jeg har bodd i England i ti år og studerte ved forskjellige universiteter, blant annet i Bristol, Birmingham og Oxford og avsluttet utdannelsen med en doktorgrad i molekylærbiologi og arbeider nå spesielt med legionellasmitte i et privat firma.

– Hva gir et logemøte to moderne karrierekvinner?

Når vi kommer inn i logesalen møter vi en tidløshet og det vi så langt kaller noe «upersonlig». Vi møter en formell Overmester som faktisk blir helt annerledes når møtet er over og vi samles i spisesal eller mer privat. Dette med denne form for roller er ganske annerledes enn de rollene vi finner ellers i eksempelvis arbeidslivet. Og det gjør godt. I logesalen får vi også tid til oss selv og våre egne tanker. Vi kan reflektere over ting, personer og handlinger som vi ikke får anledning til ellers. Og vi merker en atmosfære med gjensidig respekt for hverandre i en litt uvant høytidelig tiltaleform og i ord og vendinger. Ikke minst er det et privilegium å kunne falle til ro.

– Er dette tilfredsstillende så langt?

Ja, faktisk. Vi visste på mange måter hva vi gikk til. Men å oppleve logens anderledeshet og å tenke på hva det vil kunne gi oss i tiden som kommer virker forlokkende. Vi er jo nettopp ikke kommet for å oppleve mer av det samme som vi opplever til daglig. Å finne et fristed for tanker, refleksjoner og annerledes kunnskap og erfaring, og ikke minst et nettverk av mennesker av forskjellige aldre, bakgrunn og yrker – et allsidig kvinnettverk – er det nok mange unge kvinner som kan tenke seg i dag. Men vi har vært så heldige av vi fra barnsben av har visst om det. Og nå er vi en del av det.

Rebekkaleir nr 24 Vestavind er instituert

Knappt fem måneder etter at Sør Rogaland Rebekkaleirforening ble stiftet, ble Rebekkaleir nr 24 Vestavind instituert 9. mars 2009. Det blir den andre Rebekkaleiren i Distrikt nr 2 i Sør-Rogaland. Rebekkaleirforeningen fikk en kort, men fullt tilfredsstillende historie. Dette skyldes i første rekke det gode samarbeidet og det gode forarbeidet foreningen har hatt med Moderleien, Rebekkaleir nr 3 Vestri. Tiden for en ny Rebekkaleir var overmoden og behovet var stort. Da var det ingen grunn til å bruke mer tid enn høyst nødvendig på arbeidet i Rebekkaleirforeningen, men det var hensiktsmessig å etablere den nye leiren raskt og effektivt, hvilket også skjedde med glød og entusiasme.

Hovedgrunn for stiftelse av ny Rebekkaleir i Sør-Rogaland er tilstrømmingen av nye engasjerte og aktive

matriarker til Rebekkaleir nr 3 Vestri. Leirsalen var sprengt på hver leirslagning, noe som gikk ut over trivselen til leirens matriarker. Nå er jo dette egentlig et luksusproblem, men fortsatt et problem som måtte finne sin konstruktive løsning. Løsningen ble en ny Rebekkaleir i Sør-Rogaland.

Fra stiftelsen av den første Rebekkaleir i Norge, 26. april 1980, er det nå etablert Rebekkaleire over hele landet med Rebekkaleir Vestavind som den 24. i rekken. En ny trend er også i utvikling, nemlig at der det arbeides aktivt, vokser det gjerne opp to Rebekkaleire i distrikt med tilstrekkelig antall loger. Det er den samme utvikling man ser blant patriarkene. Rebekkaleir nr 24 Vestavind har sine leirslagninger i Ordenshuset i Stavanger, og avholder møter der hver tredje mandag i måneden. Leiren teller ved oppstart 120 medlemmer som fortrinnsvis kommer fra Stavanger, Sandnes og nære omegn. Det var mange forslag på navn til vår nye leir. Etter avstemming falt valget på Vestavind, med følgende begrunnelse: «Navnet Vestavind plasserer oss geografisk på en litt overført, men spenstig måte. Vi er vant med vind i denne delen av landet, og det er stort sett fra vest den kommer. Vestavinden har formet naturen, ikke minst trærne, og til en viss grad er den vel med å forme menneskene også.» Vi bøyer ryggen mot vinden og «biter oss fast». Og så gir navnet ny giv og energi. Nav-

Bildet over: Ved noe så spesielt som institueringen av en Orden er et stilig bordsete med på å heve våre rituelle setet er det man i gammel tid kalte «Mensa communis». Bildet til høyre: Her ses Stor Sire Harald Thoen sammen med dette kollegiet som nå skal føre den siste av Rebekkaleirer fulgt. Det var 26. april 1980 at vi i Norge fikk den første R 30 år. Det må kunne sies å være en vekst og Ordensmessi-

net plasserer oss geografisk i en overført betydning, samtidig som det bærer i seg en litt optimistisk symbolikk med den nye leiren vår som et friskt, nytt pust fra vest. Utfordringen er å få en bærekraftig leir og opprettholde gløden og iveren blant matriarkene. Leirens metaforikk er jo også at vi i denne verden holder til på et ugjestmildt sted, rent ut sagt i en ørken hvor farer lurar og hvor det å finne sammen og være sammen er av høy verdi. Selv om jærlandskapet både kan være grøderikt og gir liv, forteller våre forfedre, ikke minst Arne Garborg, hvordan vær og vind, både indre og ytre stormer var med på å forme folket i denne del av landet. Fra Haugtussa har vi formuleringer som: «Eg kjenner deg – eg kjenner deg, som ikkje vann! – Eg saag din Strid, eg veit din Veg i Skugge-Land.» En Rebekkaleir skal lære matriarkene både å leve i og komme seg ut av «Skuggelandet».

Den store dagen og så til fremtiden

Stor Sire Harald Thoen foresto institueringen av den nye Rebekkaleiren. De-

ny Rebekkaleir, er et flott taffel en selvfølge. I Odd Fellow handlinger og sette dem inn i en helhetlig ramme. Bord-

med ledelsen i den nye Rebekkaleir nr 24 Vestavind. Der irene i det samme suksessrike spor som de øvrige 23 har rebekkaleir. Det er altså kommet 24 Rebekkaleire på under g suksess som nesten savner sidestykke.

putert Stor Sire Ann Evy Aurdal foresto installasjonen av Rebekkaleirens Embedsmenn sammen med Stor Sekretær Tove Aalborg, Stor Skattmester Svanhild Ljosland, DDS Rigmor Tou, Stor Marsjall Erna Steffensen, Stor Vakt Brita Le-ganger Johnsen og Ordens Herold Elsa Bru.

Institueringen og installasjonen av embedsmenn ble gjennomført på en verdig og stilfull måte. 125 matriarker var til stede .

Det var gaveoverrekkelse fra Den Norske Uavhengige Storloge, ved Stor Sire Harald Thoen, moderleir Rebekkaleir nr 3 Vestri, ved Hovedmatriark Sissel Idland, Rebekkaloger i Distrikt 2, ved Overmester Anne Lise Husa.

Ved festmiddagen etterpå fremførte Matriark Ingrid Joa en flott prolog til Rebekkaleir nr 24 Vestavind. Matriark Ingrid Joa er også forslagstiller til Rebekkaleirens navn. Det var taler av Stor Sire Harald Thoen og Rebekkaleirens Hovedmatriark Bjørg Haarr.

Fungerende Eks Hovedpatriark Einar Andersen overrakte gave fra Leir nr 2 Varde. Kvelden var preget av glede og

forventninger om at Rebekkaleir nr 24 Vestavind må bli en god og bærekraftig Rebekkaleir med trygghet og trivsel og som gir grobunn for vekst. Vårt mål for fremtiden er å få en solid Rebekkaleir med

aktive medlemmer som velvillig deler kunnskap og erfaring på våre møter.

Tekst: Gerd Ekrheim

91 år på veien mot Fremtidens Hus

«Intet er mer permanent enn det midlertidige.» sa Winston Churchill. Det har han rett i. I 91 år har Odd Fellow Ordenens loger og leire i Bergen bodd midlertidig på fem ulike adresser. Det første leieforholdet i Håkons gate 39 varte knapt ett år. Så ble det ni år i Neumannsgate 11. Etter det ble det nesten tredve år med leie i Olav Kyrres gate 7 før det ble gjort et kjøp i Olav Kyrres gate 49. Etter trettiseks år var dette klart for lite, og lokalene i Lille Markevei 18 ble anskaffet «som en midlertidig ordning». Denne midlertidige ordning varte i 17 år til 2009. Men «nå står bygget ferdig» i Krabbedalen 66. Og her det er det rom for aktivitetene, om ikke i all evighet som man noe raust formulerte det tidligere. Men at dette er «fremtidens hus» er det knapt noen som er uenig i.

Den vanvittige reisen i 1918

I 1918 gikk det mot slutten av Den første verdenskrig. Optimismen steg og de første Odd Fellow loger utenfor Kristiania skulle etableres. Det ble planlagt at den danske Stor Sire Petrus Beyer med embedsmenn skulle reise fra Kristiania til Trondheim. Der skulle loge nr 3 Eystein

institueres. Så skulle delegasjonen reise videre langs kysten ned til Bergen for å instituere loge nr 4 De Syv Fjelde. Og som siste etappe skulle loge nr 5 Vesterlen i Stavanger institueres. Ja, slik var planen og reiseruten. Men på grunn av et forrykende uvær i januar 1918 ble det hele kastet om. Delegasjonen kom til Stavanger og instituerte Vesterlen 21. januar. Deretter kom de seg til Bergen og instituerte De Syv Fjelde 23 januar. Endelig kom de seg til slutt til Trondheim og fikk instituerte loge nr 3 Eystein 27. januar 1918. Vi kan gå ut fra at den gamle mannen Petrus Beyer og hans sikkert like utslitte Storembeds menn takket sin Skaper for at de endelig kom tilbake til det flate Danmark etter å ha opplevd vinterstormene i det barske og fjellrike Norge.

Det første og andre Ordenshus

Håkonsgate 39, eller søstrene Gadds hus, var et ønsket sted å være for den nye loge. Men logen ville nødig leie, men heller eie. Men for å kjøpe må det være en selger. Og på det strandet forhandlingene. Dermed var den nye loge husløs etter mindre enn et år. Men et nytt sted ble kjøpt, nemlig Neumannsgate 11, og i disse lokalene ble logen i frem til 1927. Men nå var det også en Rebekkaloge som skulle ha lokaler idet Rebekkaloge nr 5 «De Syv Stjerner» var instituert i 1921.

De mange flyttinger

I 1927 måtte de to loger på flytting igjen. De gamle lokalene var ikke tilfredsstillende på noen måter. Men nye Ordenshus betød også omkostninger som logene løste gjennom ekstrakontingenter.

Kong Olav III Kyrre er Bergens grunnlegger. Og i gaten oppkalt etter ham, riktig nok på to adresser – skulle Bergenslogene nå ha sitt domicil fra 1927 til 1992, altså i 65 år. Først ut var Olav Kyrres gate 7. Dette var et lokale hvor Ordenen skulle leve seg gjennom «de harde tredveåra» med betydelige

økonomiske vanskeligheter og okkupasjonen av huset under siste krig. Men det var også i disse lokalene logene skulle revitaliseres etter krigen. Da ble det en slik vest at lokalene ganske snart ble for små. Og i 1956 flyttet logene til lokalet i Olav Kyrres gate 49, et lokale som erfarne Odd Fellows fortsatt husker som et sted med karakter og atmosfære.

Da Ordenen flyttet inn i Lille Marke-

BILDETEKSTER:

Bilde øverst til venstre: Fra logesalen i Olav Kyrres gate 49. **Bilde nederst til venstre:** Den store logesalen i den nye Ordensbygningen. **Bilde øverst til høyre:** Bordet i den store bankettsalen pyntet til festmåltid. I bakgrunnen ser vi det store maleriet fra «Gamle Bergen» med Domkirkespiret i bakgrunnen. **Bildet nederst til høyre:** Når man kommer inn i Ordenshuset opplever man først en stor foajé som vitner om at man er kommet inn i et hus hvor det virkelig er «mange rom». Fra foajéen går man ned en trapp til etasjen under, hvor man finner Ordenssalene. Og fra foajéen går man på samme plan rett inn i den store bankettsalen.

vei 18 i 1992, var dette en midlertidig løsning. Huset var en relativt moderne teglstens- og betongbygning, og det heftet ikke den type bygningsmessige problemer som de gamle bygningene i Olav Kyrres gate hadde representert. Men det var klart for alle at med mange loger, to leire og en betydelig aktivitet, var bygningen i utgangspunktet for liten. I første omgang ble det å innrede og ta huset

i bruk. Etter hvert ble man vant med det, men det varte ikke lenge før alle følte på plassmangelen. Denne trangboddhetsfølelsen har bare økt med årene.

Etter hvert ble plassmangelen i Lille Markevei prekær, og det var heller ikke mulig å ekspandere på en ønsket og god måte. Dermed ble presset på å finne en løsning stadig sterkere. Ordensledelsen i Bergen følte tungt på dette ansvaret.

Nå ser vi konturene av «fremtidens hus»

Det er et betydelig antall prosjekter som har vært vurdert og analysert og endog innkjøpt gjennom årene. Det er nær sagt ikke et bygningskompleks i Bergensområdet som ikke har vært til synfaring. Men etter nærmere vurderinger har man gått fra dem. Det har nesten vært som en

BILLEDTEKSTER: Øverst t. v: Festen blir åpnet med trompetfanfarer. Øverst t. h: Kunstnerisk Forum underholder en lydhør forsamling. I midten: Stor Sire overrekker et håndkolort trykk av Thomas Wildey som skal pryde den nye Ordensbygningen i Bergen. Nederst: Utsnitt av den festklede forsamling som var tilstede ved Innvielsen av Ordenshuset.

Prøysenvise med «en er for ung, en er for gammel, en er for stor og en er for liten». Erfaringene fra alle de tidligere Ordenshusene i Bergen er at de har vært i minste laget allerede ved innflytting. Noen klare krav måtte være til stede, nemlig minst to brukbare Ordenssaler, selskapslokaler av tilstrekkelig størrelse og for øvrig arealer til å vokse i. Ikke minst kreves god tilgjengelighet og godt med parkeringsplasser. Det er goder som moderne Ordenshus ikke kommer utenom. I tillegg måtte prosjektet har en levelig finansieringsramme. Langsomt ble et objekt valgt ut som tilfredsstilte de krav man hadde satt opp.

«Se nå står huset ferdig»

Krabbedalen 66 har ikke bare én, men to fullgode Ordenssaler. Den ene er blant landets største og den andre av mer vanlig størrelse. Det betyr i klartekst at logene og leirene i Bergen har fått rituell plass til å boltre seg som kan sammenlignes med det beste i landet. Kapasiteten er altså mer enn doblet for så vidt at man kan variere mellom en stor og en liten sal.

Stor Sire Harald Thoen og hans embedsmenn under ceremoniell ledelse av Stor Marsjall Olav Eggum innviet fredag 11. september den store salen i samsvar med Ordenens eldgamle Innvielsesrituale som er så godt som uforandret gjennom mer enn 150 år. Det skapte et visst kontinuitets sus da Eks DDSS Mikael Aksdal både fredag og lørdag inntok sete på Eks Overmesterstolen. I den store salen var det benket 207 mennesker ved Innvielsen uten at det på noen måte virket overlesset eller trangt. Salen er rektangulær, men med avkuttete hjørner slik at den fremstår som en oktagon. Salens grunnfarge er diskret blått og embedsstoler i sort, plasser mellom to solide doriske søyler. Dette gir rommet en heving og romfølelse som kommer til å bli ytterligere forsterket når det mer permanente antall stoler på 120 skal gi det daglige inntrykk. Denne salen er det også som er utstyrt for bruk av Leirinstitusjonen både for matriarker og patriarker.

Lørdag 12. september ble den lille sal innviet etter det samme ritualet og under ceremoniell ledelse av Stor Marsjall Erna Steffensen. Denne salen gir med letthet god plass til 70 deltakere. Det er dermed en sal som for alle gode formål kan nyttes til vanlige logemøter for de fleste loger.

Salen er rektangulær og holdt i behagelige pastellfarver som på ingen måte vil ta oppmerksomheten bort fra det rituelle arbeid, men understøtter dette.

I begge salene er det brukt stoler, ikke benker. Dette gjør at enhver ominnred-

BILLEDETEKSTER: Øverst: Inngangspartiet til den nye Ordensbygningen. I midten: Bygningen er forbilledlig merket med Ordenens fulle navn og De Tre Kjedeled i riktig farge. Nederst: Rebekkalogenes OM og UM i kraftig forkledning som en blanding av håndverkere og bergenske «tjuagutter».

ning for forskjellige formål blir forenklet i forhold til å bruke faste benker. Stolene i begge saler er av høy komfort. Indre Dør i begge saler ligger til høyre for Undermesterstolen og til venstre sett fra Overmesterstolen. Til en innvielse av Ordenshus hører det med et stor taffel, på fredag for godt 200

mennesker og på lørdag for om lag 80. Ordenshuset har fått en imponerende bankettsal på om lag 500 m². Salen er lett rektangulær og hvor den ene langveggen er prydet med et gigantmaleri fra Gamle Bergen med Domkirkespiret som noe av et landemerke, og med en karakteristisk bryggekonstuksjon til venstre som ikke

gir rom for tvil om av vi er på det fiskeorienterte og handelsivrige Vestlandet med Bergen som hovedstad.

En slik fest krever en prolog. Denne var skrevet og ble fremført av Eks DDRP Wenche Fahlvik Pettersen som i humoristiske og alvorlige vendinger dro oss med gjennom tro og tvil frem til det Ordenshuset som nå står ferdig. Taffelet ble ledig ledet og talene kom på løpende bånd fulgt av en rekke gaver, ikke minst fra Ordenssøsken nord og syd for Bergen som alle gratulerte med «praktbygget». En gruppe av OM og UM fra Rebekkalogene i Bergen hadde kledd seg i håndverkerklær og fremførte en ellevill potpourri over situasjoner omkring «for og imot» anskaffelsen av det nye huset. Både pessimistene og optimistene ble tatt helt på kornet til alles forlystelse. Kunstnerisk forum kom deretter og underholdt med smittende og vakker sang. De var åpenbart inspirert av å stå på scenen i eget hus og med den flotte Bergensprofilen i bakgrunnen. Selv med over 200 mennesker til bords, var salen mer enn romslig til det dobbelte om det hadde vært behov for det. Festen var ikke bare en demonstrasjon av at man nå har fått plass til selskapelighet, men at man har fått en virkelig storstue i denne del av Bergen.

Huset har en grunnflate på 735 m² med et bruksareal på 1985 m² og det hele står på en tomt på nærmere fem mål. Over inngangen er det satt opp et flott skilt med Odd Fellow Ordenen i tillegg til de tre kjedeled i rødt. Dette vil lyse imot enhver som kommer til bygningen.

Det er all grunn til å tro at dette vil bli Ordenshuset i Bergen i all overskuelig fremtid, og at trangboddhet og begrensede bygningsmessige muligheter definitivt hører fortiden til.

Kjære brødre og søstre!

Har du anskaffet deg det første bindet av Odd Fellow Ordenens historie? Hvis du ønsker et eksemplar – kontakt sekretæren i din loge. Perfekt julegave!

En høytidelig, used og særegen ceremoni

12

Arlington National Cemetery i Washington ble grunnlagt 15. juni 1864, ved slutten av Borgerkrigen (1861-1865) mellom Sørstatene og Nordstatene i USA. Den kalles gjerne for USAs æreskirkegård. Den er et område på om lag tre kvadratkilometer og er inndelt i 70 seksjoner. Noen seksjoner er tilegnet ofrene i bestemte kriger som Vietnamkrigen og Irakkkrigen. Andre er tildelt bestemte yrkesgrupper som sykepleiernes seksjon og monument. Noen av de mest kjente gravene er gravene til president John F. Kennedy og hans brødre Robert og nylig gravlagte Edward.

Arlington og Odd Fellow Ordenen

Arlington er et minneste som samler hele den amerikanske nasjon. Man forutsetter at alle som kommer inn opptrer med respekt og verdighet. Her brenner Den evige flamme ved John F. Kennedys grav og her er det paraderende soldater døgnet rundt ved Den Ukjente Soldats Grav. Her er det ikke rom for private initiativ, men det hele har et sterkt preg av det offisielle Amerikas hyldest og respekt for nasjonens døde helter, både fra det offisielle liv og de falne i krig.

Odd Fellow Ordenen er en av de yt-

Uvanlig mon

Av Kjell-
Henrik
Hendrichs

terst få bevegelser utenom de offisielle og utenlandske diplomatiske gjester som får lov å gjøre noe som helst på denne nasjonens helligdom.

Da Franklin Delano Roosevelt var president, tillot han Odd Fellow Ordenene en gang i året å vise sin respekt ved Den Ukjente Soldats Grav. Dette skjedde første gang 17. juni 1934. Den gang var bare noen få Stor Loger fra noen delstater til stede. I 1935 var antallet Ordensmedlemmer til stede allerede vokst til over tusen. Nå er Stor Logene i alle delstatene med og legger sine vakre kranser ved graven. Amerikanske Odd Fellows kaller dette en årlig pilgrimsreise for å ære nasjonens falne og alle de falne Odd Fellows gjennom de mange kriger som er utkjempet i Ordenens levetid. Dette blir således en miniform for «minneloge» i full offentlighet.

The Hall of Trophies

I sentralbygningen ved Arlington National Cemetery har man på den ene siden et stort amfiteater omkranset av en søylegang og med et podium med en talerstol som det samlende fokus. I bygningens revers og med front mot Den Ukjente Soldats Grav er det en stor hall hvor alle æresbevisninger til Den Ukjente Soldat er samlet. Her er det troféer fra alle verdens stasoverhoder som er overrakt i forbindelse med statsbesøk. Her ligger også tre av Odd Fellow Ordenens Medalje for Heltemot – Grand Decoration of Chivalry – som ble overrakt i 1940 og 1959.

En ære for norske Odd Fellows

To ganger har delegasjoner av norske Odd Fellows vært med ved Odd Fellow Ordenens pilgrimsreise til Arlington. Første gang var i 2005 i forbindelse med innvielse og offisiell åpning av Odd Fellow Barnebyen i San Vicente i El Salva-

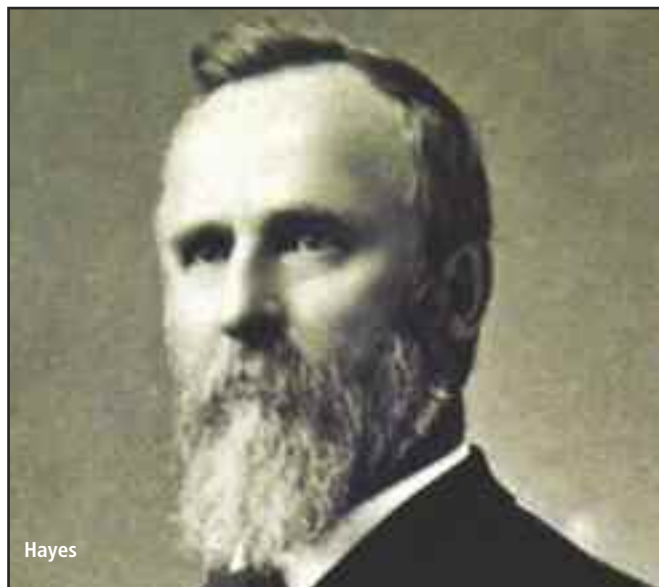
dor. Da var også gruppen på reise gjennom Washington på det tidspunkt pilgrimsreisen foregikk. Den gang var det ikke anledning til å være med blant de amerikanske Stor Loger som nedla sine kranser. I 2009 fikk Den Norske Storloge delta blant de amerikanske Stor Loger og

la ned sin krans på Den Ukjente Soldats Grav. Dette har – så vidt vites – aldri skjedd før. Den norske gruppen som la ned kransen var Stor Sire Harald Thoen, Deputert Stor Sire Morten Buan, Stor Sekretær Knut Borgen og Stor Skattmester Svanhild Ljosland.

Odd Fellow Ordenens Magasin

Grant

Hayes

Amerikanske presidenter og Odd Fellow Ordenen

14

Av Kjell-Henrik Hendrichs

En av Odd Fellow Ordenens skarpeste kritikere i USA, J. T. Cooper, kalte Odd Fellow Ordenen for «Kongen blant de verdibærende Ordener». På sitt mektigste hadde den om lag to millioner medlemmer i en befolkning på om lag 100 millioner, noe som teller om lag 2% av befolkningen.

Fra den første presidenten, George Washington, som var president for en utbryterstat, er president Barack Hussein Obama

åpenbar president i verdens mektigste land. Fire av USAs presidenter har vært medlemmer av Odd Fellow Ordenen. Vi skal se nærmere på disse fire:

Ulysses S. Grant, USAs 18. president (1869-1877)

Grants far var garver og drev garveri. Han og hans familie var metodister, og han selv var republikaner. Ulysses (1822-1885) fikk en ganske ordinær utdannelse, og startet en militær karriere gjennom sin utdannelse ved U.S. Military Academy, West Point hvor han ble uteksaminert i 1843, altså bare 21 år gammel. Etter dette ble det ingen strålende militær karriere, så han gikk tilbake til sin fars forretningsvirksomhet som lærhandler. I denne perioden ble han resipert i en Odd Fellow loge

og senere kallet til leiren, begge steder i New York. Hans karrieremessige omslag kom med Borgerkrigen i 1861-65. Han fikk da kommandoen over stadig større hæravdelinger inntil president Abraham Lincoln utnevnte ham til øverstkommanderende for Union Army i mars 1864. Det var Ulysses S. Grant som aksepterte sørstatsgeneralen Robert E. Lee's overgivelse ved Appomattox i Virginia. Dette markerte slutten på Borgerkrigene. Grant var den største av heltene fra Borgerkrigens dager. Denne popularitet skapte grunnlaget for hans suksessvalg i 1869, og også ved neste valg.

Som president var han ganske politisk uerfaren, noe som medførte at han snublet i mange ting og fikk en rekke skandaler i sitt kjølvann. Kriigerpresidenter er ikke alltid de beste fredspresidenter. I hans periode ble Senatet mektigere og det innledet en æra med sterkt Sentantsstyre og mindre dominerende presidenter som gjerne satt bare én periode.

McKinley

Ulysses S. Grant har et lysende navn i amerikansk historie. Men det skyldes mer hans militære bragder enn hans suksess som president.

Rutherford Birchard Hayes, USAs 19. president (1877-1881)

Hayes (1822-1893) var jurist fra Harvard Law School. Han og hans familie var metodister, og han selv var republikaner. I Ordensammenheng var han Eks OM i en Odd Fellow loge i Ohio, en stat hvor det meste av hans liv utspant seg. Han ble president ved en hestehandel hvor han, mot å få stemmer, lovet å fjerne føderale tropper fra Sørstatene, et kontroversielt emne kort etter Borgerkrigen. Han hadde også lovet å sitte bare én periode. Som president var han ekstremt prinsippfast og ærlig. Han bekjempet tendenser til rasisme ved å nekte restriksjoner på immigrasjon fra Kina. Han innførte forbud mot alkoholbruk i White House for å gå foran med et godt eksempel mot tiltagende alkoholmisbruk i det amerikanske samfunn.

Under hans forgienger hadde respekten for presidentembedet fallert på grunn av de mange skandaler. Hayes gjorde sitt ytterste for å gjenreise respekten for presidentembedet. Korrupsjonen og den offentlige administrasjon hadde også urovekkende proporsjoner. Dette bekjempet han på det sterkeste, og slo nådeløst ned på enhver opposisjon mot ikke å heve om dømmet til offentlige tjenester.

Han arbeidet også iherdig for å samle nasjonen etter Borgerkrigen. Dette var et arbeid som også Odd Fellow Ordenen bidro vesentlig til. Forsoning var tidens «store tema» som opptok alle byggende krefter.

Da han gikk av fra embedet, viet han det meste av sin tid til sosiale oppgaver og for å bedre rettighetene til afroamerikanerne.

William McKinley, USAs 25. president (1897-1901)

McKinleys (1843-1901) politiske karriere ble støttet av tidligere president Hayes som hadde ham som en av sine protegéer fra ganske tidlig i 1870-årene. McKinley og hans familie var metodister og han selv var republikaner. Han var medlem av en Odd Fellow loge i California.

William McKinley var en politiker som forandret sin politikk ganske radikalt på en rekke områder. For det første var han blant dem som erklærte den amerikanske ekspansjonsperioden for avsluttet. USA var samlet nær sagt til ett rike. Grensene var satt en gang for alle, trodde man. Men så kom USA i krig med Spania om Cuba, noe som startet en ny vurdering av USAs grenser og «interessesfærer». Denne gang var det ikke bare landområdene som ble oppfattet som områder av interesse, men også Mellom- og Sydamerika og tilliggende herligheter i form av øyer både nær og fjern.

McKinley hadde vært en hovedekspONENT for beskyttelsestoll slik at amerikanske produsenter kunne selge til eget marked uten konkurranse fra andre. Denne holdningen skaffet ham valgseire på flere nivåer. Etter hvert ble han en talsmann for balansert gjensidighetstoll som blant annet åpnet for amerikansk eksport. Dette viser at han var en pragmatisk politiker som lot terrenget styre sine politiske vurderinger.

Han var en forhandlingens mester, og dette gjorde at han hans popularitet økte og sikret ham en annen periode i Det Hvite Hus. Ganske raskt etter andre innsettelse ble han snikmyrdet av den polsk/amerikanske anarkisten Leon Czolgosz. McKinleys visepresident var den senere berømte Theodore Roosevelt som da rykket opp som president.

Roosevelt

Franklin Delano Roosevelt, USAs 32. president (1933-1945)

Roosevelt (1882-1945) ble en legendarisk president som ble valgt til embedet fire ganger, den siste rett før han døde. Han var medlem av en loge og en leir i New York, og han tilhørte den anglikanske kirke og var således episkopal.

Han fikk to store kriser å løse, og løste dem begge ved visjonært, men omstridt lederskap. Den første var den finansielle krise etter det store krakket i 1929. Hans store program, «New Deal», ble kalt innføring av sosialisme fra hans motstandere. Men det virket. Millioner av vanlige amerikanere merket at landet kom på fote og at det økonomiske system virket. Roosevelt var visjonær, og meget talefør. Han ble rammet av polio myelitt i voksen alder og ble lam i bena. Det ligger mye personlig opplevelse bak formuleringen: «En konservativ er en mann med to absolutt friske ben, men som aldri har lært å gå.»

Amerika blomstrer etter hans første periode, og de kommende valg var seiersparader hvor han nærmest knuste motstanderne. Roosevelts politiske suksess har ikke hatt sin like i amerikansk politikk. Han var en redningsmann i en tid hvor alt kunne ha gått galt.

Den andre utfordring var 2. verdenskrig. Roosevelt begynte amerikansk opprustning før amerikanerne var kommet med i krigen, hvilket de gjorde etter japanernes angrep på Pearl Harbor i 1941.

Hans kone, Eleanor Roosevelt blir regnet som en av sin tids største humanitære skikkelser. Hun var også Rebekkasøster. Hun omskapte rollen som First Lady til en plattform for sitt omfattende og selvstendige humanitære og sosiale arbeid. Hun ble også regnet som en av presidentens nærmeste og mest innflytelsesrike rådgivere og sparringpartnere.

16

Stefan B. Veturlidason er født i Isafjordur i Island i 1953, og ble medlem av Odd Fellow Ordenen i 1988 da han var 28 år gammel. Han er sivilingeniør av yrke, har studert på Island og i Sverige og driver nå eget ingeniørfirma i Hafnarfjordur. Nå finnes det knapt nok en islending som ikke har kulturelle eller nasjonale interesser. Islands nye Stor Sire er ivrig korsanger og før intervjuet setter han på en islandsk innspilling av Wolfgang Amadeus Mozarts Requiem som han selv har vært med og sunget inn. Han velger den umåtelig vakre Benedictus-satsen. Intet kunne gi en bedre bakgrunn for et intervju om Odd Fellow Ordenen.

– Er alle islendinger oppvokst med Odd Fellow Ordenen?

En musikkelske Stor Sire på Island

Nei, det er de så visst ikke. Riktignok er nærmere 1, 0 prosent av befolkningen tilsluttet Ordenen, men i min oppvekst visste jeg ikke noe om den. Isafjordur er en liten bygd på Nord-Vestlandet med ganske karrige kår og hardt arbeid. Der var det fiske og jordbruk som sto i fokus. Noe tid eller interesse for verdiværende Ordener så jeg lite til. Det jeg derimot hadde en sterk opplevelse av var min familie og mine mange søsken. Jeg har åtte søsken, og det var en ni år eldre bror som var min fadder.

– Hva var det som fanget og fenget deg?

Jeg må vel si at når en eldre bror ber deg om noe slik som å bli medlem av en Odd Fellow loge, blir man litt stolt. Jeg følte vel at jeg ble med i «det gode selskap», jeg var litt nysgjerrig og jeg likte godt det sosiale samvær som logen gav så mye av. Men i ettertid skjønner jeg jo at jeg egentlig visste lite om hva det hele gikk ut på.

– Det var litt smiger, litt nysgjerrighet og sosialt samvær som dro deg?

Ja, starten var nok slik. Men i all oppvekst forandrer man seg. Hele livet går jo ut på å være i vekst og utvikling. I dag er mitt helt overveiende perspektiv Ordens etiske verdibudskap. Slik må det antakelig være i en Orden at man kommer inn i en Orden med andre perspektiver enn dem man forlater den med. Ingen kan fange dybden før man har fått med seg rammene. Men får man ikke med seg noe mer enn rammene og det ytre, vil man ikke kunne vokse og fordype seg. Da får man heller ikke det store utbytte av sitt medlemskap som Odd Fellow Ordenen kan gi. Ingen kan kritisere et barn for å være et barn. Men man kan beklage at en voksen fortsatt opptrer barnslig. Ordens hensikt er å få oss til å vokse etisk og estetisk.

– Hva har du brukt dine 28 år i Ordenen til så langt?

I logen startet jeg som CM h. ass og gikk så til embedene som Inspektør, Sekretær, UM, OM, Eks OM og Storrepresentant. I Leiren går jeg nå av som Sekretær og jeg er Fenrik i den islandske Cantonen av Patriarch Militants. Men når forholdene ble slik omkring vår avtroppende Stor Sire, vil vel noen mene at jeg har hoppet over en del trinn, blant annet i Storlogen, på veien mot å velges til Stor Sire. Men det man ikke har av egen erfaring må man kunne kompensere med samarbeid. Storlogen har jo så mange andre embedsmenn som har stor og allsidig erfaring. Det har jo aldri vært meningen at det er en person som skal kunne alt. Det er det gode samspill som gir styrke og mangfold.

– Hvilke sentrale utfordringer ligger foran deg?

Utfordringene er mange. Men den viktigste er hele tiden vår etiske bevisstgjøring. Det er svært viktig at vi hele tiden holder klart for oss at Odd Fellow Ordenens bærebjelke er at den er verdibærende. Alt det andre er tilleggsmomenter.

er blir
nd

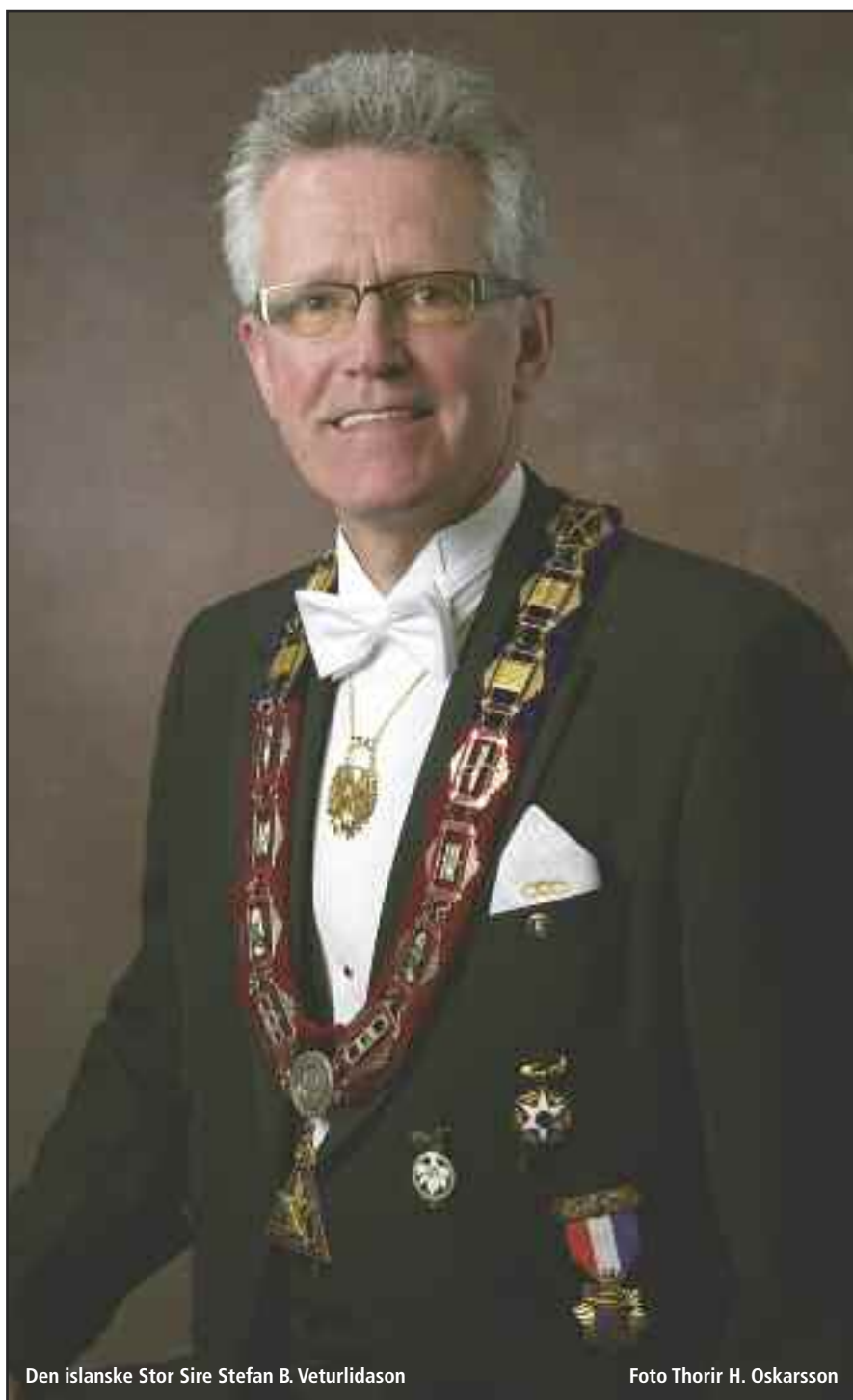
Av Kjell-Henrik Hendrichs

– Og hva annet skal du ta fatt på?

Vi skal vokse videre. Vi trenger både flere loger og leire, ikke minst i den østlige del av Island. Vi har nå 14 Rebekkaloger og 23 Odd Fellow loger, og vi har klare planer om to nye loger for søstre og to for brødre. Men vi må også se i øynene at vekst har lett en pris. Man kan bli opptatt av saler og utstyr, av nyanskaffelser og nye medlemmer. Da kan verdiene og tradisjonene lett komme i annen rekke. Slik er det med all ekspansjon. Kvantitet kan true kvalitet. Men så lenge man er seg denne faren bevisst, kan man hele tiden gjøre noe med den. Den etiske fordring og den etiske bevissthet må hele tiden være i høysetet.

Vi har to Rebekkaleire og fire Odd Fellow leire. Vi trenger flere over hele landet, og har planer om en ny i Keflavik. Utfordringen blir da å fordype oss i leirinstitusjonens egenart og verdigrunnlag. Det er viktig å få flere leire, men

Den islandske Stor Sire Stefan B. Veturlidason

Foto Thorir H. Oskarsson

enda viktigere å få etisk mer fordypende leire.

– Føler du et stort ansvar?

Ja, det er jo et stort ansvar å være leder for noe så spesielt om en verdibærende Orden. I hele mitt liv har jeg vært med i ulike organisasjoner og organer, så den siden er ikke ny for meg. Men det å forsikre meg om at Ordenen utvikler seg i fordypende retning og prioriterer den etiske fordring, blir uansett krevende, men også spennende og utfordrende. Lederskap er jo å vise vei. Og for oss alle i Storlogen skal jo dette arbeidet skje på fritiden og på tider da andre stort sett

slapper av. Men dette har vi sagt ja til, og dette forplikter.

Og så er det en utfordring å finne tid til andre ting også da. Det er ikke bra bare å drive med Ordensarbeid. Det finnes ikke noe særlig mer avslappende og oppbyggende enn å høre på klassisk musikk som f.eks Mozart. For meg er klassisk musikk en måte å slappe av på, men også å få inspirasjon og nye krefter fra. Musikk er ikke noe man bare lytter til, men den skaper også noe i en som er av varig verdi. Og enda festligere er det å være med og fremføre det, sier Stor Sire Stefan idet han løper videre til nye gjøremål og utfordringer.

Odd Fellow Ordenen kom til Island ett år før den kom til Norge, altså i 1897. Også denne gang var den utrettelige Petrus Beyer på ferde. Det var en sykdomskatastrofe som hadde rammet Island, og den danske jurisdiksjon slo to fluer i et smekk. Det første smekket var å hjelpe med å bygge et hospital. Den andre var å få opprettet Ordenen på Island. Begge deler lyktes. Island er det land i verden som har den største andelen av befolkningen som medlemmer, nemlig litt over én prosent. Dette er ingen tilfeldighet, men resultat av langvarig og planmessig arbeid.

Innsats mot sykdom skapte grobunnen

Island var i 1897 en del av Danmark. Men Danmark og Island var ganske forskjellige på de fleste måter, bortsett fra at de hadde felles styre og konge som den gang var Christian IX, «hele Europas svigerfar». Helsetilstanden på Island sto langt tilbake å ønske. Spedalskhet hadde en forbausende stor utbredelse, ikke minst fordi de syke ikke kunne isoleres. Den norske legen Armauer Hansen, hadde oppdaget leprabasillen i 1873. Dermed visste man mer om hvordan sykdommen smittet og spredde seg. Den danske regjering tok initiativ i saken og sendte den danske lege og Odd Fellow bror, Ehlers, til Island for å kartlegge forholdene. Dette gav støtet til at Den Danske Storloge satte i gang en storstilt innsamling til et leprahospital. Det var jo nettopp isolasjon av de syke som skulle hindre sykdommen å spre seg ytterligere. I tillegg kunne de syke få meningsfull behandling på et slikt spesialisert sykehus. I tillegg til den oppmerksomhet tiltaket vakte i Danmark og blant Odd Fellows, vakte den selvfølgelig både oppmerksomhet og takknemlighet på Island. Stor Sire Petrus Beyer måtte være mer enn naiv om han ikke hadde sett hvilket potensial for Ordenens utbredelse denne positive omtalen av Ordenen på Island hadde. Stor Sire Beyer og Den Danske

Odd Fellow Ordenen på Island

Av Kjell-Henrik Hendrichs

Storloge både så og grep denne historiske muligheten. Det ble handlet raskt. Samme måned, i august 1897, da Beyer innviet det nye leprasykehuset, instituerte han også den første Odd Fellow loge i Reykjavik. Den fikk navnet nr 1 Ingolfur. Navnet er hentet fra historien om den første landnåmsmannen som kom fra Norge til Island på 800-tallet, Ingolfr Arnarson. Vi legger merke til at initiativet til Ordenen på Island ble tatt av Den Danske Storloge. Vi kjenner ikke til returmigranter eller andre initiativtakere. Dermed skiller etableringshistorien på Island seg fra etableringshistorien i de fleste andre land på denne tid.

Langsomt ble den verdens mest utbredte

Den store utfordringen for islendingene var hvor logen skulle holde til, og hvor dens domicil skulle være. De var få brødre. Husvære var det hverken lett å få leie eller kjøpe. Bygningsmateriale og trevirke var det ikke mye av på Island, og definitivt ikke på den tid. Løsningen ble ytterst original. Sommeren 1898 ble det innkjøpt et stort telt, og 17. juli ble det holdt møte i teltet. De opplevet til og med den ære at Stor Sire Beyer innviet teltet til Ordensbruk. Men Island er et værhardt sted. 14. november kom en

Foto: Gunnar Vígfusson

enen

storm og ødela hele teltet. Så måtte brødrene ut på leting etter nye løsninger. I første omgang fikk de leie i Godtemplarordenens lokaler. Så kom en Ordensbrorlogen til hjelp. Jon Sveinsson het en Odd Fellow som hadde et passende hus. I dette huset ble man frem til 1915. Da var loge Ingolfur så etablert at den kunne skaffe seg sitt eget lokale som den kalte for Ingolfshvoll.

Islandingene har et av de minste språk i Europa, og er meget språkbevisste og språkstolte. Derfor ble ritualer og annen brukslitteratur raskt oversatt til islandsk prosa, i hovedsak av brødrene Bj. Jonsen og Gunmundur Bjørnson. Dette

skjedde etter hvert også for Rebekkainstitusjonen og Leirinstitusjonen da de ble etablert. Men ritualer krever langt mer enn tørr saksprosa. Derfor måtte ritualene bearbeides videre til å bli slik estetikken og dramatikken krever. Den poetiske bearbeidelse ble foretatt av dikteren og Odd Fellow broren Gudmundur Magnusson i 1901. På grunn av de lange avstandene og datidens reisemåte, utnevnte Stor Sire Petrus Beyer i 1906 en egen Deputert Stor Sire og Ordensleder i Island. I 1933 hadde Ordenen på Island vokst seg så sterk og stor at man valgte å opprette en egen Distriktstorloge slik man hadde gjort i Europa 30-40 år før. Og man brukte samme titulatur på den som var distriktstorlogens leder, nemlig, Stor Mester. Den som ble valgt var Egert Claessen.

Ordenen vokste sikkert og jevnt, men det skulle gå tyve år – altså til 1917 - før den andre Odd Fellow loge ble dannet i Akureyri, Islands neste største by som ligger nord i landet. Men etter dette begynte veksten å bli sterkere. I 1929 kom både den første Rebekkaloge, nr 1 Bergthora, og den første Odd Fellow leir nr 1 Petrus.

I 2. verdenskrig ble Island trukket med på de alliertes side. Kontakten med Dan-

mark ble brutt. Dermed besluttet Distriktstorlogen 11. mai 1940 å fungere med full autonomi så lenge krigen varte. Dette måtte være en dyd av nødvendighet for å opprettholde Ordenens aktiviteter i en vanskelig tid. For islandingene var det lettere å ta kontakt med Amerika og Sovereign Grand Lodge, hvilket også ble gjort for å orientere om situasjonen. Sovereign Grand Lodge støttet islandingene i deres handlemåte.

I 1944 ble Island proklamert som egen republikk med president som statsoverhode. Dermed var det naturlig at Island også ble en egen Odd Fellow jurisdiksjon med egen Storloge. Alle forhold lå til rette for dette. Landet hadde et tilstrekkelig antall loger og en leir. Island fikk sin egen Storloge 24. mai 1948. Island er det land i verden som har den største prosent av sin befolkning som medlemmer av Odd Fellow Ordenen. Godt én prosent av befolkningen er medlemmer.

I henhold til opplysninger fra Den Europeiske Storloge hadde Ordenen ved slutten av 2006 tilsammen 3 478 medlemmer fordelt på 2 158 brødre, 1 320 søstre og med 23 Odd Fellow loger, 14 Rebekkaloger, fire Odd Fellow leire og to Rebekkaleire. Det er en Canton i Patriarch Militant med ca. 75 medlemmer.

Golf er Ordenssporten på Island

For en årrekke siden fikk Ordenen på Island et landområde i gave. Dette er et stort område på flere hundre mål helt i utkanten av Reykjavik. Den gang så man ikke helt hva man skulle bruke området til. Nå er imidlertid en del av dette området muligens Islands flotteste golfanlegg med en rekke baner, et flott klubbhus og et samlingspunkt for alle Odd Fellows i landet, om de spiller golf eller ikke.

Eiendommen er også blitt meget attraktiv som byggegrunn for moderne boliger. På dette området planlegger Odd Fellow Ordenen å bygge et nytt stort kompleks med flere logesaler, selskapslokaler og andre nødvendige og moderne fasiliteter. På grunn av finanskrisen er videre planlegging av dette komplekset stilt i bero. Men for enhver som har sett plantegningene, må de tankene og de visjonene som ligger bak bære bud om at Ordenen på Island har en lysende fremtid foran seg.

Det Islandske Storloge

Den Islandske Storloge holder sitt møte hvert annet år. På grunn av Stor Sires sykdom falt mye av arbeidet på søster Deputert Stor Sire Army Gudjohnsen. De Tre Kjedeledd har snakket med henne og stilt henne en del spørsmål om den aktuelle Odd Fellow situasjon på Island.

– Hvor ofte har dere Storlogemøte på Island og hvor pleier dere å holde det?

Storlogemøtene holdes annet hvert år i mai måned. Island fikk sin egen Storloge i 1948, og dette var det 32. Storlogemøtet i en rekke av begivenhetsrike møter. Selv om det finnes mange spennende steder på Island, er Reykjavik det stedet som velges. Her har Ordenen også sitt vakre stamhus beliggende midt i sentrum av hovedstaden. Og det er vel for oss islendinger som for alle andre at hovedstaden er et naturlig samlingssted når det er nasjonale møter.

– Hvordan er representasjonen til Storlogemøtet, hvor mange er stemmeberettigede og hvem har stemmerett?

På Island har vi den ordning av alle Eks Overmestere som har fått Storlogegraden har rett til å være til stede i Storlogemøtet. Dermed har de også tale- og forslagsrett. Stemmerett har derimot bare hver Storrepresentant fra hver av Ordensenheterne med to stemmer hver. I tillegg har Storembedsmennene en stemme hver. Det samme har også Eks Stor Sire. På det siste Storlogemøtet i 2009 var totalt 92 stemmeberettigede til stede.

– Hvilke saker var det som opptok dette møtet sterkest?

Det er på Storlogemøtet at Storlogegraden tildeles til Eks Overmestere som er berettiget til det. Denne gangen var det hele 39 Eks Overmestere fra hele landet som ble tildelt denne Ordenens høyeste grad.

På møtet var det også lagt opp til en

Deputert Stor Sire Army Gudjohnsen

bred drøftelse om et forslag om ny lov for Odd Fellow og Rebekkaloger. Men slike forslag trenger grundig gjennomdrøfting. Derfor ble det besluttet at arbeidet skulle fortsette i tiden fremover og at det skulle avholdes et ekstra Storlogemøte i mai

2010 for å fullføre arbeidet. Odd Fellow Ordenen på Island har en rekke flotte bygninger og flotte logesaler. På grunn av den verdensomspennende finanskrisen som alle vet også har rammet Island, ble det lagt frem en beretning om situa-

Storløgsmøtet 2009

Den Islandske Storloge

sjonen for en stor ny Odd Fellow bygning i Urridaholt. På grunn av prosjektets størrelse, kompleksitet og finansielle ramme, besluttet man å utsette prosjektet inntil videre.

Ved slutten av møtet 2009 ble Stefán B. Veturliðason valgt til Stor Sire og Ólafur Viggó Sigurbergsson valgt til Stor Skattmester.

– Hvilke planer er det den Islandske Storloge har for de kommende ti årene?

Storlogen har ikke noen formelt vedtatte planer for de kommende ti årene, men det langsiktige arbeidet er allerede i gang. Vi har til hensikt å få dannet både nye loger og nye leire over hele landet. En ny leir kommer allerede i oktober dette året. En ny Odd Fellow broderforening og ny Rebekkaforening institueres

på Østlandet denne høsten. Senare i høst eller tidlig på våren 2010 kommer to andre. Et prioritert satsingsområdet er at vi i tiden fremover vil øke og styrke samtalen om etiske spørsmål og Ordenens mål. Og selv om landet ikke er så stort vil vi arbeide målbevisst for å forbedre og styrke relasjoner og kommunikasjonen med de enkelte Ordensenheter. Vi vil arbeide oss fremover til å bli et samlet arbeidslag i det godes tjeneste.

– Har den internasjonale finanskrisen påvirket islandsk Odd Fellow arbeid i særlig grad?

Vi ser ikke at krisen har påverket Oddfellorarbeidet annu.

– Ser du spesielle utfordringer i arbeidet med å rekruttere nye medlemmer til Ordenen på Island?

Utmaningen är att göra Ordenen interessant alternativ för människor som vill anta Ordenens etik och delta i dess humanitära arbete. Förutom måste vi öka diskussion på vores möte om dessa frågor. Arbetet i Storlogen er jo i betydelig grad frivillig og foregår på embedsmennenes fritid.

– Du er jo også Deputert Stor Sire i Den Europeiske Storloge. Får du tid til noe annet enn å arbeide med Odd Fellow Ordenen?

Jeg har ikke tid til mye annet i dag. Min familie er ikke alltid glad for at Oddfellorordenen er numer et i min hverdag. Jeg slutter i mai 2011 og da håper jeg å få tid til alt det andre. Ordenen bliver alikevel alltid en viktig del i mit liv.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

Reisen til *Cuba*

En Odd Fellow reise
til det eksotiske
Cuba

har utenverdenen visst lite om Odd Fellow virksomheten på Cuba, men det har versert rykter om at det var Ordensvirksomhet og at dette hadde sin årsak i at medlemmer av Castrofamilien også var Ordensmedlemmer. Nærmere opplysninger vil sikkert etter hver komme frem. De Tre Kjedeledd har oversatt en artikkel fra det finske Odd Fellow Magasinet Tre Länkar nr 2/2009 for å gi norske Odd Fellows et innblikk i de nåværende forhold på Cuba. I tillegg har vi også mottatt billedmaterieill til denne artikkelen fra Odd Fellow Bladet i Finland.

En reise til Cuba

«I januar 2009 reiste fem Rebekkasøstre fra Rebekkaloge nr 42 Eridani sammen med sine menn på ferie til Cuba. Tre av ektefellene var Odd Fellow brødre. Vi hadde gjennom Den Cubanske Storloges epost oppnådd kontakt med Odd Fellows på Cuba og fått fortalt at vi gjerne ville besøke noen av Ordenens loger i Havanna. Like før jul fikk vi til slutt svar med opplysninger om at vi var hjertelig velkomne, og med Storlogens adresse og navn på kontaktpersoner. Etter ankomsten til Havanna tok vi umiddelbart kontakt med bror Stor Sekretær og ble enige med ham om å treffes i Odd Fellow Huset i Havanna.

Ivrige verter tok imot oss. Til og med en engelskspråklig tolk var skaffet for anledningen. Vi ble ført inn i Storlogens møterom hvor vi overrakte Stor Sekretær Javier Sanchez Madagna en minneplatte som var laget til institusjonen av Den Finske Storloge. På

Foto: Det Finske Odd Fellow Blad

Odd Fellow Ordenen kom til Cuba ved at Loge nr 1 Porvenir ble instituert i Havanna 26. august 1883. Denne logen gikk inn i 1889, men senere kom det en rekke loger til. Den

labile politiske situasjon og den spansk/amerikanske krig (1898) har medført at Ordenslivet har blitt uheldig påvirket. Etter den kommunistiske maktovertakelse i 1959

spansk hadde vi fått forfattet en skriftlig oversikt over hvordan Odd Fellow Ordenen hadde kommet til de nordiske land og videre til Finland. I møtet fikk vi høre at sveitsiske Odd Fellows hadde besøkt Havanna høsten 2008 og hjulpet cubanerne i oppryddingsarbeidet etter de store syklonene. Samme torsdagskveld deltok Rebekkasøstrene i møtet og søstermåltidet i Rebekkaloge nr 35 Noblesias. Odd Fellow brødrene deltok i logemøtet i loge nr 47 Porvenir. (Legg merke til at dette er samme navn som på den logen som ble instituert i 1883. Oversetterens anmerkning.) Lørdag deltok Rebekkasøstrene på nok et logemøte, og denne gang i Rebekkaloge nr 62 Armonias.

Logenes møteritualer var ganske like vår egne, men hele opplegget langt mindre formelt. Det fantes ikke noen antreksregler. Detakerne beveget seg uten regler i logesalen og forlot salen uten formaliteter av noe slag. Embedsmenn skiftet stoler og diskusjonene gikk livlig. På veggen fantes et vitrin med flotte broderte regalier. Disse var gått ut av bruk i 1961. Til erstatning brukte man tykke, røde snorer rundt halsen som embedstegn. Ritualbøker fantes heller ikke. Embedsmennene leste sine tekster fra noen gamle hefter. Sekretæren noterte sine opptegninger med penn i et rutet skrivehefte.

De enkle forholdene påvirket ikke den iver som deltakerne viste i det å gi hjelp til andre. I byen Holguinin hadde logehuset blitt helt ødelagt. I vårt logemøte ble det samlet inn penger for å skaffe dører og vinduer til dette ødelagte logehuset. Vi deltok også med midler til innsamlingen. Som et minne gav vi logen en vimpel, et kalenderomslag i lær og forskjellige Odd Fellow gjenstander. Alt ble umiddelbart gitt videre til fortjente medlemmer.

På Cuba finnes det kun leirinstitusjon for patriarker. Da Rebekkarådsprezidenten og den kommende Stor Sire hørte at Rebekkainstitusjonen i Finland hadde en fullt utbygget leirinstitusjon for matriarker, ba de ivrig om finsk hjelp til å instituere Rebekkaleire på Cuba. Cubanske Odd Fellows har gode kontakter med Odd Fellow instanser i Spania.

På vårt besøk på Cuba møtte vi varmhjertige mennesker som vi merket vi ville opprette langvarige vennskap med. Allerede nå flyr det flittige epostmeldinger fra Finland og til andre siden av jordkloden og tilbake.

Oversettelse: Kjell-Henrik Hendrichs

Foto: Det Finske Odd Fellow Blad

Foto: Det Finske Odd Fellow Blad

BILLETDEKSTER:

Bildet på side 22: Fra mottakelsen på kontoret til den cubanske Storloge hvor den cubanske Stor Sekretær står til høyre. Legg merke til at han bærer et meget enkelt rergalie i form av en snor. **Bildet øverst på side 23:** Her ser vi et vitrin med gamle regalier slik de ble brukt før revolusjonen. Den politiske revolusjonsidéen var en sterk betoning av egalitet. Ingen skulle være «bedre» enn andre. Dermed forkastet man bruken av de gamle regalier hvor embedsregaliene understreket funksjonelle forskjeller. Dette synspunkt kan komme til å forandre seg etterhvert som Cuba åpner seg opp i forhold til omverdenen, og kommer i nærkontakt med den øvrige Odd Fellow verdenen. **Bildet nederst på side 23:** Cubanske og finske Rebekkasøstre i hyggelig samvær og samtale under deres «Mensa communis» i cubansk tapning. For begge grupper var dette et møte som de aldri vil glemme. Slike møter er avgjort med på å gi impulser til begge parter og å trekke de cubanske Odd Fellows og Rebekkasøstre inn i Ordenens internasjonale sammenheng.

Kjære søstre og brødre!

Har du anskaffet deg det første bindet av Odd Fellow Ordenens historie? Hvis du ønsker et eksemplar – kontakt sekretæren i din loge. Det må være den perfekte julegave!

Dannelse –

et misforstått begrep og et savnet gode

Professor, dr. philos, Janne Haaland Matlary, skrev i Aftenposten 12. august 2009 nedenstående artikkel om dannelse. Odd Fellow Ordenen er både en verdibærende Orden, og en Orden som holder estetikken høy. Den har vært en verdikommisjon og en dannelsesinstitusjon i hele sin virksomhet. Men Ordenen tar også farve og form av det samfunnet som omgir den. Samfunnet gir gode impulser i form av utdanning og kunnskap. Men samfunnet gir også impulser til nivellering og relativisering, forsimpling og forsøpling. Når alt er likt og intet er bedre eller dårligere, mister man sans for kvalitet. Når hverdag og fest, arbeid og fritid sauses sammen i en grå og konturløs masse, ligger anomien og lurer.

Når insentivene til selvutvikling faller bort, mister også Ordensarbeidet sin mening. Professor Matlarys artikkel er en av mange i den senere tid som roper varsko. Det er ikke gitt at en vandalsk tidsalder ikke kan komme igjen hvis vi ikke motarbeider vandalistiske tendenser. Vi lar professor Matlary komme til orde med sin klare advarsel. Selv den ytre form for dannelse, høfligheten, er stort sett borte i Norge.

Norge i 2009 er blitt et samfunn der dannelse er et nesten ukjent begrep. Dannelse er et annet ord for kultivasjon og foredling.

Dannelse holdes ikke lenger opp som normen, som det man bør strebe etter. Før var det et dannelsesideal, helt konkret det som ble formidlet gjennom utdanning i fag som historie og filosofi.

Kvaliteter

En dannet person har respekt for andre mennesker, noe som vises gjennom tiltaleform, omtenkksomhet, interesse for den andre, evne til empati og solidaritet. Det dreier seg altså om menneskelige kvaliteter som også vises i ytre oppførsel.

Men selv når den indre dannelse mangler, er høflighet kultiverende i et samfunn. Nordmenn i dag er ofte uhøflige, er mange utlendingers dom. Nordmenn trenger seg på i stedet for å la folk komme av trikk og buss, vi er aggressive, vi er altfor direkte i vår tiltale og går rett på sak i alle sammenhenger. Direkte tale er jeg selv en sterk tilhenger av, men det å vite når den er på sin plass er en kunst.

Jeg tror problemet dypest sett har å gjøre med en relativisme i alt som har med kunnskap og moral å gjøre. Dannelse kombinerer begge. Hvis humanistisk kunnskap ikke er «nyttig», er det liten interesse for den. «Nytten» av filosofi er å kjenne seg selv og hvordan en kan bli, gjennom å kjenne spesielt filosofi, fra Platon til for eksempel

sempel Nietzsche. Er mennesket et vesen som drives av vilje til makt alene? Eller er det et ideal man kan strekke seg etter som vi kaller dyder?

Edelt eller vulgært

I dag er synet på kunnskap like relativistisk som menneskesynet og moralsynet: Vi skal ha oss frabedt å bli fortalt hva som er edelt og riktig versus vulgært eller galt. Hvem er jeg som kan si at Bach er av mer verdi enn popmusikk? «Finkultur» skal vi ikke ha noe av. Bare ordet viser problemet med relativismen, for bare hvis «alt» er kultur, kan man kalle den tradisjonelle kulturen for «finkultur».

Men kultiverer popmusikk mennesket slik Bach gjør? Jeg vil si at svaret er nei, men vil straks møte innvendingen at noen liker det, andre noe annet. Et utsagn om at «Bach løfter sjelen» vil ikke kunne godtas av dem som mener at «sjel» ikke er et meningsfullt begrep. Om jeg kaller det menneskets «storhet» som man aner gjennom Bach eller litteraturens klassikere, er det ukjent for den som aldri har fornemmet det.

God og dårlig

Det finnes standarder for objektiv bedømmelse av kunst og kultur, det finnes dårlig kunst og god kunst, og man kan lære hva forskjellen består i bl. a. gjennom å lese kunsthistorie. Ser man på for eksempel Picassos ungdomsarbeider, ser man et håndverk av ypperste klasse.

Det klassiske ideal handler om moral og menneskesyn: Mennesket kan bli edelt, men også lett forfalle – til å ligge under for lastene, som det så treffende heter. Det klassiske ideal om dannelse og kultivasjon påberoper seg to ting: det ene er at mennesket kan defineres nøyaktig og oppskriften på å bli et edelt menneske også; det andre er at kunnskapen som trengs for denne foredlingen er den samme for hver generasjon. Man skal for eksempel lese stoikerne fordi de lærer oss hvordan vi skal kultivere dyden som kalles «detachment», egen kontroll og uavhengighet av omgivelsene. Man skal lese antikkens greske filosofer fordi ingen har overgått Sokrates i analysen av borgerplikt og man skal lese Shakespeare fordi han er sublim i både innhold og språk.

Dyder

Men i dagens Norge anser vi kunnskap som noe som skal være instrumentelt nyttig fremfor noe som danner oss som mennesker, og vi har ingen tro på at dannelsens dyder er objektive og derfor normgivende. Selv den ytre form for dannelse, høfligheten, er stort sett borte.

Tanker om ro og stillhet

Laila Aaberg

Vi lever i et svært moderne, pulserende og raskt utviklende samfunn. I løpet av de siste århundrene har levesettet vårt endret seg drastisk.

Teknologi, forskning og oppdagelser har kommet svært langt på alle ulike felt.

Menneskene er i mye hyppigere bevegelser, reiser ofte og langt, lærer verden å kjenne.

Det er få plasser på kloden der det ikke har vært folk. Det siste er jo å søke til rommet for å se universet som turist.

Alt dette er nok vel og bra. Utvikling og kjennskap skaper respekt og forståelse mellom menneskene.

Hva gjør alt dette med oss som personer? Uansett hvordan teknologien og lignende erobrer nye områder og bryter grenser, klarer ikke menneskene å forandre og utvikle seg i samme takt. For vi har også i år 2009 urinstinket i oss. Vi vil gjerne tro at vi forandrer oss fort. Men vi har fremdeles mange grunnleggende behov som er lik dem vi hadde tusen år tilbake.

Spørsmålet er om vi klarer å kjenne de behovene og om vi finner rom for å tilfredstille de behovene? Jeg vil stoppe ved et behov vi fremdeles har nå som før, nemlig trangen til å kjenne ro og stillhet. Uansett hvor vi beveger oss til alle døgnets tider opplever vi stort sett mye støy. Mobiltelefon, data, radio, fjernsyn, trafikk og pulserende butikksentre er ting vi omgir oss med nesten hele tiden. Alt dette gjør noe med oss. Mange får diagnoser på utbrenthet, utmattelsessyndrom og blir psykisk syke. Slike diagnoser dukker skremmende tidlig opp hos unge personer.

Hvis vi dveler litt ved dette, vil vi kanskje se at noen av grunnene til dette kan være at vi fra vi er nyfødte blir overøst av stimuli og stress. «Hektisk hverdag» er et begrep som ikke er unntaket, men regelen for de fleste av oss.

Tør vi noensinne erkjenne at vi trenger stillhet? Klarer vi å lytte til det indre i oss selv? Makter vi å kjenne på sårbarheten og å være oss den bevisst? Jeg tror det er mange som aldri lytter til dypet i selvet sitt.

Ved å få være Rebbekkasøster er man heldig og kan ha muligheten til å falle til ro og måtte lytte. Ikke sjelden har jeg tenkt at på grunn av en strevsom og slitsom dag vil jeg stå over logemøtet. Men så har jeg gått på møtet allikevel.

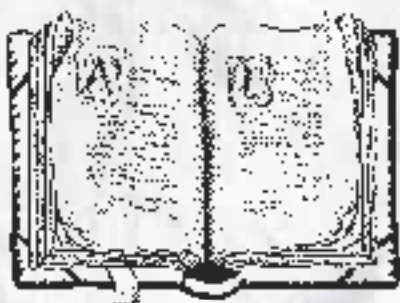
Etter stunden i logesalen har stresset og gjerne mageondet blitt borte.

For i logen må jeg slappe av, lytte og kjenne etter. Jeg får dvele ved nydelige og lærerike ord, kjenne at ørene nærmest strekker seg etter lyden av de fineste strykertonene som varsomt blir spilt, og føle den nydelige auraen og atmosfæren som gir meg massevis av positiv energi. Smil, varme, gode blikk gjør godt. Samtidig er denne vandringen i logen utviklende og tankeutviklende med alle lærerike ord og tekster som vi blir minnet om. Ord som får oss til å reflektere og tenke gjennom livet og levesettet vårt. Da kommer viktige spørsmål sigende. Kan vi endre oss til noe bedre, arbeide med det gode i oss?

I hverdagen dukker så disse logeordene opp i ulike situasjoner. Kanskje handler vi dermed litt annerledes, og er mer ydmyke enn tidligere. Da lytter vi forhåpentligvis mer enn vi raskt taler.

Det er spennende, utviklende, oppbyggende og avstressende å være med i en Rebbekkaloge. Da håper jeg å kunne bli mer positiv overfor mine medmennesker ved å gå på denne vandringsveien sammen med alle Ordenens søstre og brødre. Mest av alt skulle jeg ønske at flere kunne få være like heldig å få være en del del av Ordensfellesskapet.

Tekst: Laila Aaberg

Ser jeg meg i verden om...

hensikt å vise ham hvordan fattigfolk levde. De bodde noen dager på en gård hos en familie som måtte ansees for å være svært fattige.

På turen hjem spurte faren sønnen: «Hvordan likte du turen?»

Gutten svarte: «Det var kjempeflott, far!»

«Så nå skjønner du hvordan fattigfolk lever?» spurte faren.

«Å ja» svarte sønnen.

«Hva har du lært av denne turen, da?» spurte faren. Sønnen tenkte seg litt om. Så svarte han: «Jeg så at vi har en hund og de hadde fire. Vi har et badebasseng som rek-

ker bort til midten av hagen vår, mens de har en endeløs elv. Vi har importerte små lanterner i hagen vår, mens de har en hel stjernehimmel om natten. Gårdsrommet foran huset vårt når frem til inngangsporten med stengsler, mens deres strakte seg helt til horisonten!

Vi har et lite stykke land å bo på, de hadde marker som strakte seg bortenfor synsranden.

Vi har tjenere til å servere oss, mens de serverte andre.

Vi må kjøpe maten vår, de høster sin egen.

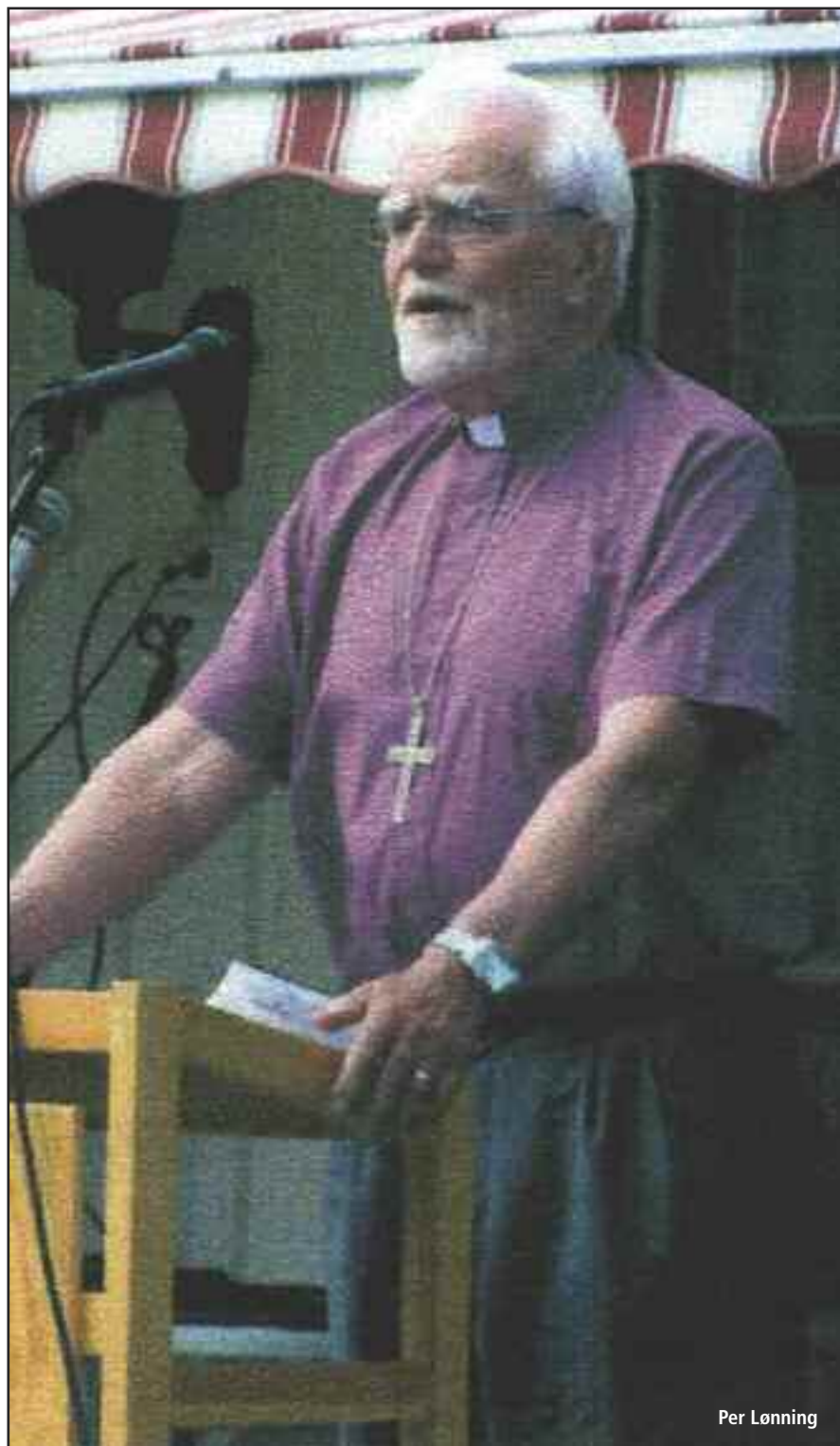
Vi har høye murer rundt eiendommen vår for å beskytte oss, mens de har venner som beskytter dem.

Guttens far var helt målløs. Så la sønnen til:

«Takk far for at du viste meg hvor fattige vi er!»

Er ikke de omvendte perspektiver en vidunderlig ting? Den fattige må se sin rikdom, og den rike sin fattigdom. Den kloke må se sin dumhet, og den enfoldige sin klokskap. Og den voksne må fra tid til annen bli som barn igjen og se på livet sitt med friske og nye øyne. Foruten at du blir som barn igjen. . .

Kristen – Hva betyr det? Hvem er det?

Per Lønning

Biskop Per Lønning reflekterer over den skiftende bruken av ordet «kristen». I Norge snakkes det for sikkerhets skyld også om å være «personlig kristen» – et ukjent begrep i andre land. Han spør: Kanskje tjener det til å balsamere visse fordommer?

Overskriften er utfordrende misforståelig. Er det oppgave for en avgått biskop å sortere: Den får, den får ikke, slippe inn gjennom perleporten? Neppe mer enn for andre dødelige. Hensikten i det følgende er noe adskillig mer beskjedent: å vekke refleksjon rundt et – for å si det mildt – nøkkelord i vår og vesterlandsk kultur, et ord som til daglig får stabbe på utrolig vaklende meningsfötter.

Da jeg startet min løpebane som hjelpeprest på solid Oslo østkant for diverse-og-førti år siden, ble jeg slått av en uvant ordbruk. Spurte noen noen: «Er du kristen?», var svaret i 9 av 10 tilfeller: «Ja - du trur da ikke at je er hedning!» Ble noen innbudt til en gudstjeneste eller et møte, var kommentaren heller: «Men je er da ikke relli'øs!» På en militærøving anno dengang ble feltpresten spurt: «Tror de vi er hedninger siden de sender oss prester på nakken?» Et spørsmål til å tygge på! Almen språkbruk har skiftet siden da. Jeg har hørt barn langt ned i skolealderen erklære: «Jeg er ikke kristen, jeg.» Det kan innebære et nei til det man – med rette, eller like gjerne med urette – oppfatter som kristne trosforestillinger. Men like ofte er visst poenget å si at man ikke har sosial kontakt til miljøer som går for «kristelige». Hos voksne heter det helst: «Jeg er (subs.: er ikke) personlig kristen.» Riktig er en språkbruk som hjelper til å oppdage og fastholde sak. Gal er en som stammer fra – eller fører til –

Kronikken sto i Aftenposten
27. februar 1997, og er gjengitt i
De Tre Kjedeledd med tillatelse fra biskop
em. Dr. theol. & philol. Per Lønning.

gjemmespill-lek med en selv og med andre. Hva ligger til grunn for ordet «kristen»? Klart nok: Jeg forstår min identitet som et positivt forhold til Kristus. «Kristus» er ikke egennavn, men fellesnavn, en gresk oversettelse av det hebraiske «Messiach». Betydning: den salvende. Konkret: den forventede konge, fullenderen som til sist skal gjøre Guds verden til det den var ment å være. Sirkuset noen uker tilbake: en forventet ny «Messias» fra Fredrikstad – avdekket en utrolig ikke bare religiøs, men almenkulturell ignorans i Media-Norge: «Messias» uten ringeste referanse, slynget ut i løse trykksverta! Av ordets opprinnelse er det klart at apostlenes formulering «Jesus Christos» ikke er fornavn + etternavn av type «Ole Hansen», men et utsagn: Jesus er Kristus, d. e. han som skal komme, historiens høydepunkt. «Christianoi» kaltes de som stilte seg bak denne programformuleringen. Ordet er aldri lagt Jesus i munnen. Dets opprinnelse er notert av Lukas i Apostelgjerningene: «Det var i Antiochia disiplene for første gang ble kalt kristne» (Apg 11:26). Ellers forekommer det bare to ganger i hele Nytestamentet. Samme Lukas lar kong Agrippa kommentere en tale av Paulus: «Det er like før du overtaler meg til å bli en kristen» (Apg 26:28). Indirekte sier dette at ordet allerede må ha vært velkjent. Merkelig da at det ikke påtreffes i de tallrike Paulusbrevene, ei heller i Johannesskriftene, bare én gang i 1. Peters brev (4:16). Det står m.a.o. ikke skrevet i Bibelen at Gud er spesielt opptatt av «kristne». Men der står adskillig om Kristus. Av dette ligger det nær å slutte at ordet i første generasjon ble mer brukt om kristne enn av kristne. Vi synes å merke at det fra starten hadde ertende biklang. I så fall er det ikke eneste gang en religiøs bevegelse er blitt «døpt» av motstandere, for i neste omgang selv å nappe til seg navnet i munter takknemlighet: lutheranere, pietister, metodister,

haugianere. . . Knappen «personlig kristen» er derimot festet til jakkeslaget av bærerne selv. Kan hende uttrykker det en viss hensynsfullhet. Man vil ikke i rene ord frakjenne dem med mindre merkbar trosglød enn en selv, kristen-navnet. Men har samtidig behov for å tilkjennegi et engasjement som er noe mer enn allemannsaksept.

«Bekjennende kristen» hadde en tid samme oppgaven, men har i senere år glidd i bakgrunnen. I begge tilfellene dreier det seg om særnorske ord. I den store verden vet jeg bare å sammenligne med «born-again Christians» i USA, en benevnelse som vant internasjonal ry ved Jimmy Carters valg til president i 1976. Det fokuserer direkte det Amerikas filosof-psykolog William James i «varieties of religious Experience» (1902) – med adresse ikke minst til den store amerikanske vekkelsestradisjonen – kalte «Twice-born Religiosity». Legmannskristendommen på begge sider av hundreårsskiftet utviklet et språk som aksentuerte motsetningen mellom «levende tro» og «død vane». «Frelst» og «ufrelst» var rett-på-sak-ord i flittig bruk, og de høres fremdeles. Å stille mennesker ansikt til ansikt med det store enten-eller, det ansvaret kan kirken aldri unndra seg. Faren er imidlertid at en dynamisk utfordring størkner til i utvortes sortering: noen stemples salig innenfor, andre like håndfast utenfor. Og det som setter grensen, kan lett bli menneskers vedtekter mer enn Guds. Kampen mot «vanekristendommen» fikk brodd mot såkalt «kulturkristendom»: Grundtvigianismens og folkehøgskolens syntese av «norskdom og kristendom!», den «saltlause skulemeisterkristendommen» hos deler av lærer- og klokkerstanden, rutinen hos «embedsprester» som sto for folkekirkelige idealer og ville føre menighetene «sognevis til Paradis». Det siste er Ibsens uttrykk i «Brand», men overse for all del ikke den forunderlige «ned-med-skikk-og-bruk!»-alliansen mellom pietisme og kultur-radikalisme i det etter-kierkegaardske Norge! Kritikken mot religiøst «formvesen» rettet seg mot «uomvendtes» engasjement i kristelig «skikk og bruk»: å gå til skrifte og nattverd i kirken, å holde husandakt hjemme. «Vær i Sandhed!»

Dette er i dag historie. Men hva med de problemstillinger som fokuseres – resp. avblendes – ved moteordet «personlig kristen» og det i høyst så vekslende miljøer? Hendig som verktøy, enten man nå ønsker å bekrefte eller å benekte et engasjement. En ikke ueffennelse av at kristendom må være noe mer enn «la det skure»-medlemskap.

Godt og vel. Men samtidig tjener det muligens til å balsamere bestemte fordommer? I to motsatte kontekster er dette åpenlyst: 1) «Jeg er nok ingen personlig kristen» – ofte en håndfast barriere for mennesker med et redelig ønske om å finne fotfeste i kristen tro! Ingenting kan virke mer stengende enn illusjonen: «ordentlig kristne» er de som kan nyte den store problemløsheten. Subsidiært: som kan identifisere seg 100% med et bestemt sosialt miljø, være det seg bedehus eller menighetssal. 2) «Visst er jeg ingen regelmessig kirkegjenger, men personlig kristen – det er jeg så menn!» Dette er nærmest blitt et munnhell – et vaskeekte uttrykk for tidens livssyns-privatisering. Kristendom handler om fellesskap i tilbedelse og tjeneste, ikke om vegetative privatmeninger! Ingenting truer troens fremtid i verden som dagens «personlig kristne»-brudd med 2000-årig gudstjeneste-engasjement! I den utstrekning det er bruk for å fremheve bevisst kristenengasjement, ville muligens «aktive kristne» gi minst av misassosiasjoner. I den katolske verden tales det om «praktiserende katolikker», det går i samme retning. Underforstått: Kirken ser det ikke som sin oppgave å rekke det store evighetsskille på Vårherres vegne, men å sikre noenlunde ryddig ettertanke og samspill mellom mennesker her på jorden. Da må i alle tilfeller to viktige sannheter understrekes. «Ikke at jeg allerede har grepet det, men jeg jager etter det,» sier apostelen (Fil 3:12). Til mennesker som kan si det samme, må kirken forholde seg til det ytterste inkluderende. De fiks ferdige, som dekreterer egne tolkninger og tydninger uansett Skriftens ord og tidenes fellesvidnesbyrd, skylder den derimot motspørsmål, og de «personlige» som preker kristendomsprivatisering på markedskreftenes premisser, klargjørende motsigelse. Kristen er den som – uansett personlig åndelig utviklingstrinn – aksepterer at den store, livsforklarende sannhet er knyttet til Jesus som Kristus, og som prøver å forholde seg i samsvar med det. Det ligger ingen motsigelse i samtidig å se og å si det fra en annen side: Kristen er den som stiller seg åpen for Guds gavmildhet ved Jesus Kristus, slik den blir mottatt og delt i det kristne gudstjenestefellesskap over den vide jord og gjennom alle århundrer. «Riktig er den språkbruk som hjelper til å oppdage og fastholde sak. Gal er den som fører til gjemmespill-lek». «Vi synes å merke at ordet fra starten hadde en ertende biklang». «Kristendom handler om fellesskap i tilbedelse og tjeneste, ikke om privatmeninger».

En stor Orden og et mylder av aktiviteter

Store og komplekse størrelser blir ofte beskrevet på en enkel og ensidig måte. Slik er det også med Ordener. Formuleringen «skal du gå i logen i kveld?» kan høres ganske tilforlatelig ut. Det virker som om det er snakk om én loge og om et enkelt møte. Men det er det jo ikke. I Odd Fellow Ordenen er det snakk om omlag 275 loger som har sine faste møter hver

uke eller annenhver uke. I tillegg kommet et femtitalls leire som har sine månedlige møter. Disse møtene aktiviserer omlag 6 000 embedsmenn i tillegg til en rekke andre som har sine faste oppgaver for at møtene skal kunne gjennomføres. Vi skal se litt nærmere på de mange sider av Odd Fellow Ordenen som er i virksomhet.

Fra en innvielse i Johanitterordenen på 1300-1400-tallet. Her lover resipienden å leve et liv i samsvar med Ordenens lære. Det er alltid en utfordring å samstemme forholdet mellom liv og lære. Ikke sjelden har disse to størrelser en tendens til å løpe hver sin vei.

Det rituelle arbeid

Det rituelle arbeid i loger og leire er Ordenens kjerne. Det er her grunnlaget for formuleringen «en verdibærende Orden» ligger. Våre ritualer er kommet til over en lang tidsperiode. De eldste har sine formmessige røtter tilbake til 1700-tallet, og disse former preger dem alle. Men innholdsmessig er røttene langt eldre. I tillegg har loge- og leirritualene ulike metaforiske bakgrunnstepper. Det geniale med ritualer og esoteriske budskap er at de får noe tidløst over seg. Dette gjør at man kan arbeide med det samme materialet i tiår etter tiår og stadig finne den samme aktualitet og spenning. Det samme fenomen finner man igjen i god poesi og litteratur. Poesi og litteratur som viser slitestyrke gjennom årtiene og århundrene, bærer også med seg verdier som er tidløse. Dette står i skarp kontrast til faglitteratur og journalistikken som jo nettopp er skrevet for den tiden den skal fungere i. Det er ytterst sjelden at man finner aktuelle faglitterære tekster eller journalistiske arbeid.

Ordenens rituelle og verdimeslige kraft ligger i seriøsiteten i den aktuelle tids arbeid med tekstene og forståelsen både av tekstenes innhold og den kontekst de er sprunget ut av.

Ordenens organisering

En Orden er noe annet og mer enn en organisasjon. Men en Orden må organiseres. Odd Fellow Ordenen med sine nærmere 330 Ordensenheter, med sine 46 distrikter og Distrikt Stor Sirer, med sin Stor Loge og de mange internasjonale kontakter, og ikke minst sine 23 000 medlemmer, utgjør en stor og kompleks organisasjon som må ha sin struktur, sine kommunikasjonslinjer, sine lover og vedtekter. Og den må ledes gjennom sine utfordringer, sine suksesser og avverge konflikter og spenninger. Mens Ordenens verdibærende kjerne er stabil, tradisjonell og nærmest uforanderlig, må det organisatoriske apparat være moderne, effektivt og oversiktlig. Et særtrekk ved Ordener er at de baserer seg på frivillig arbeid. Den kompakte majoritet av det arbeidet som utføres, gjøres uten noen form for økonomisk kompensasjon ut over dekning av faste utgifter, og i svært mange tilfeller – knapt nok det. Man kan virkelig her snakke om et lederskap og medarbeiderskap som drives av idealisme og glede over å kunne være med å bygge verdier i samfunnet.

Det er intet ved en Ordens eksistens som tilsier at den ikke skulle ha en moderne og effektiv organisasjon, innsiktsfulle ledere og motivasjon som bygger på det beste man vet om slike ting i dag. Hvis Ordenen kommer «bakkpå» i slike ting, er dette en trusel mot Ordenens mulighet til å være en verdibærende kraft i tiden.

Mensa communis

I alle typer Ordener at den sosiale og den selskapelige side en uadskillelig del. Mensa communis eller bordfellesskapet samler søstre og brødre, ikke bare til et verdifellesskap, men de er også mennesker som spiser sammen. Før formulerte man seg ofte slik: «Si meg hvem du spiser sammen med, så skal jeg si deg hvem du er!» Dette er en sannhet som ikke forteller alt, men kan si ganske mye. Odd Fellow Ordenens bordfellesskap og etikette er preget av form og stil. Det er der for å danne og gi dannelses, forme og gi formfølelse, og gi søstre og brødre en grunnleggende erfaring med å opptre i sosiale sammenhenger. Ved dekkede bord, ved stilfull ledelse, ved velformede taler og lodige sanger og musikk, går dette langt ut over enkel ernæringsfilosofi. Det sosiale er der for å danne og gi kulturell ballast til medlemmenes mangeartede liv i alle krinkler og krokar i vårt langstrakte land. Høflige og høviske omgangsformer, stilfulle antrekk og innholdsrik konversasjon er ikke tidtrøytte, men en verdifull impuls i et samfunn hvor man klager over manglende dannelses og høflighet.

Odd Fellow Ordenens Magasin

Etisk bevisstgjøring

Hvor mange steder går man i dag for å bli bevisstgjort livets mange etiske utfordringer? Svaret er i beste fall få steder, i verste fall ingen steder. En Orden har til hensikt å påvirke sine medlemmer med Ordenens livsfilosofi og verdier.

Dette kommer frem i alle de rituelle møtene, og det kommer frem i samværsformer. Den etiske bevisstgjøring er der, og da blir det opptil den enkelte å ta dette til seg. Nå er Ordeners pedagogikk annerledes enn den vi finner i skoler og universiteter med sine pensas, eksamener og eksaminasjoner. Ordener arbeider gjennom ritualer, ceremonier, symboler, sinnbilder, former, tradisjoner og sedvaner. Det holdes aldri en eksamen eller en eksaminasjon. Det er aldri et spørsmål om man har iterander. Derimot er det en erkjennelse at vi alle har noe å lære hele tiden. Og at vi etisk sett aldri kommer til veis ende. Det er både nedslående og opplytende.

Sosial hjelp og støtte

Etikken sitter i hjernen og hjertet, mens handlingene utføres av hånden. Odd Fellow Ordenen har i sine meget lange tradisjoner vært med i den tusenårige gjensidighetstradisjon som har tusenårig røtter. Ordenen har som en formell del av dette fortsatt sin Begravelseskasse som støtter familien til alle Ordensmedlemmer som dør. I tillegg har alle loger lokalt og Storlogen nasjonalt og internasjonalt engasjert seg i sosiale prosjekter som årlig samler inn millioner av kroner. Et av de store og samlede aksjoner var innsamlingen og byggingen av Odd Fellow SOS-barnebyen i El Salvador.

Den enkeltes liv

Da Verdikommisjonen kom på slutten av 1990-tallet, var det mange som formet tanken om at Odd Fellow Ordene da allerede i nærmere 100 år hadde vært en levende verdikommisjon. I den utstrekning alle 23 000 medlemmer gjennom sitt liv og virke lar lære settes ut i handling, er det mange ting som daglig skjer av verdifulle ting i Norge som verken presse eller andre enn dem som opplever det registrerer. Å være med i en Orden og la seg forme av dens verdier og idealer er en livsform med konsekvenser. Kanskje skjer det ikke de store forandringer fra dag til dag. Men gjennom at langt Ordensliv blir alle påvirket. Og slik vi er, vil også våre handlinger ta preg av.

*Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs
Illustrasjon: Jon Esben Johnsen*

Labyrinten som livsr

På en reise til New Dehli for en del år siden, sto jeg utenfor hotellet og ventet på buss da en indier åpnet en konversasjon med meg. Jeg fortalte litt om meg selv og årsaken til mitt besøk i India. Da vi skiltes sa han noe jeg aldri glemmer. «Vi renner gjennom hver våre elver, men vi møtes i det samme hav.» Han brukte både elv og hav som livsmetaforer. I tillegg bruker vi reise, veier, trær og årstider for på en lettfattelig måte å vise hva vi mener om våre livsløp. Når vi hører Bedrich Smetanas (1824-1884) symfoniske verk Moldau, kan dette både være et bilde på en elv fra den springer ut ved en kilde til den renner ut i havet. Men det kan også være en vakker livsløpskildring. Labyrinten som livsmetafor har paralleller til ørkenen som livsmetafor. Det er stor fare for at man går seg vill, havner i bakevjer og mister både fotfeste og vei.

Det uoversiktlige liv

Labyrinten forstår man ikke spontant. Den må sees ved hjelp av kart og tegninger. Den er like lumsk som en trolsk skog eller en konturløs ørken hvor veimerkene er borte og både fareskilt og påbudskilt er mangelvare. Labyrinten er full av irrganger eller blindveier som fører på villspor eller i den rene ulykke. Forfatteren

Øverst til venstre og nederst til venstre: Den mest berømte labyrint i verden er alle labyrinters «mor». Over: Denne labyrinten er en metafor på hvordan hele livet kan være en fengslende labyrint med dens kvelende favntak.

Johan Bunyan (1628-1688) som skrev en av verdens gjennom tidene mest leste bøker, The Pilgrim's Progress, beskriver i hele sitt konsept hvordan man hele tiden føres bort fra «den rette vei» av dårlige veiledere som både er kunnskapsløse og konspirative. Denne boken har utvilsomt vært en kilde til våre Ordensfedres tenkning da de utviklet Leirinstitusjonen. For John Bunyan er livsvandringen en gåte som kun kan løses hvor han får tak i «løsenet» som

nettopp er løsningen på gåten. Paulus bruker også et uttrykk som forteller om vanskeligheten med å forstå livet når han i Første Korinterbrev sier: «For nu ser vi i et speil, i en gåte».

Søren Kierkegaard (1813-1855) peker på det paradoksale ved livet når han utbryter: «Livet må leves forfra, men kan bare forstås bakfra.»

De samme tankene kommer frem i kardinal John Henry Newmans (1801-1890) berømte salme: «Leid, milde ljøs,

metafor

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

ate av alle labyrinter, er labyrinten på Knossos på Kreta. så komplisert at er man først kommet inn i den, blir man ommer ut av den. På denne måten står labyrinten som en yrint hvor vi trenger hjelp for å komme ut, for å fri oss fra

Labyrintens opphav

Allerede i eldste tider fant man tekster som ble oppfattet som rene labyrinter fordi de var så vanskelig å tolke. Professor i idéhistorie, Trond Berg Eriksen, har i forordet til sin bok om filosofiens historie betraktninger om labyrinten:

«Grekerne og romerne i antikken fortalte historien om kong Minos av Kreta og hans oppfinnsomme dronning Pasifaé som ble lidenskaplig forelsket i en okse. Mens mannen befant seg på et krigstokt mot Aten hvor sønnen deres, Androgeos, var blitt myrdet, fikk Pasifaé grekernes største oppfinner og byggmester Daidalos til å konstruere en innhul treku som var dekket med skinn. Dronningen klatret inn i kua, og oxen kastet seg begjærlig over Daidalos' kunstige dyr. Senere fødte Pasifaé Minotauros, som hadde menneskekropp og oksehode. Da Minos etter hjemkomsten så sin utvilsomt uekte sønn, fikk han den samme Daidalos til å fange og skjule Minotauros i en innviklet labyrint. Ja, denne labyrinten var så kunstferdig laget at det var med nød og neppe at Daidalos selv fant veien ut igjen.

Hvert år ble Minotauros foret med fjorten utvalgte atenske ungdommer – syv av hvert kjønn – som bot for at kong Minos' sønn var blitt myrdet ved Aten. Men én gang fulgte den atenske kongesønnen Thesevs selv med ungdommene til Kreta, lot seg sende inn i labyrinten og drepte Minotauros. Kong Minos' datter Ariadne hjalp ham velberget ut av irrgangene ved å sende med ham en tråd som han kunne nøste opp og følge ut i friheten.

Både i den hedenske antikken og i den kristne middelalderen ble denne legenden oppfattet som en allegori på menneskelivet. Man hentet metaforer fra denne fortellingen for å beskrive både moralske og intellektuelle problemer. Labyrinten ble noe langt mer enn et legendarisk byggverk. Den ble en modell, et bilde på både orden og kaos, på livets mening og dødens trusler. For den som befinner seg inne i labyrinten, er den et kaotisk mønster av irrganger. For den som betrakter byggverkets plan utenfra, er det mulig å oppdage løsningen, den røde tråd – fluktruten fra det truende monster eller også adgangen til byggverkets forlokkende sentrum. Labyrintformen ble brukt i parkanlegg, dekorasjoner, mausoléer og villaer både i Romeriket og senere langt inn i nyere tid. Vigelandsfontenen i Oslo er omgitt av et labyrintmønster i sten som det tar timer å gjennomse. Dessuten ble labyrinten et forbilde for litterære verk. Man komponerte tekster som skulle fange leseren

som om han vandret i en labyrint. Hos Boethius, i hans bok Filosofiens trøst (ca 520 e. Kr), er det nettopp labyrinten som leverer planen for verket og for de sentrale metaforer. Hos Dante 800 år senere har både Den Guddommelige Komedie som helhet og de to laveste dødsrikenes topografi labyrintens form. Slik den allegoriske frue Philosophia hjelper Boethius ut av det fengsel kroppen hans er fanget i, hjelper Beatrice Dante ut av hans helvete. Forbildet for dem begge er den kretiske kongsdatteren Ariadne, som gav sin kjære Thesevs en reddende tråd.

Labyrinten kan altså være både et eksempel på et kunstferdig byggverk, et bilde på en uløselig moralsk eller intellektuell floke og en modell for en strevsom prosess. Både grekerne, romerne og de kristne brukte dessuten labyrinten som metafor for vanskelige tekster som man måtte begi seg inn i og fortolke. Som et system av hindringer blir labyrinten gjerne oppfattet som vokter av noe verdifullt, en skjult mening eller viktig sannhet som man først kan finne frem til med strev og møye. Hos kirkefedrene sammenlignes Kristus med Thesevs, fordi han vant den avgjørende seier over døden og det onde. Mens romerske labyrinter gjerne er pessimistiske symboler og brukes på gravmonumenter for å markere livets forvirring og dødens endelige seier, er de kristnes labyrinter langt mer optimistiske tegn, fordi de kristne regnet med å overvinne alle vanskeligheter med bistand fra den rette kjentmann som sto på deres side – han som for ned til dødsriket på påskeaften og fant veien opp igjen.»

Labyrinten som Ordensmetafor

I Isismysteriene i Egypt var innvielsen en labyrintisk vandring. I nåtidens Ordener kan starten på en innvielse godt være knyttet til vandringen i en labyrint som veien inn til en Innvielse hvor livslabyrintens gåter skal løses. Odd Fellow Ordenen har i sine ritualer, sine mottoer for loge og leir – VKS og THB – og sine budord nøkler for å løse opp labyrintens stengsler og vise veien hvordan man frir seg fra de lenker livet legger på en.

Aldri har vel det moderne mennesket hatt en bedre metafor enn labyrinten på hvordan livet kan arte seg. Vi ser bokstavelig hvordan mange mennesker, ikke minst unge, som roter seg inn i labyrintens irrganger og ulykker med navn som narkotika, kriminalitet og anomi. Aldri har det vært større behov for ariadnetrader for å komme seg ut av labyrinten og videre i livet. Odd Fellow Ordenen er en slik tråd, gitt oss av Ariadne.

igjennom skoddeim, leid du meg fram.» For nordmenn er livsseilasen på det «bårute havet» en virkelighetshard realitet. Og når Ordenens poeter har snakket om Ordenen med formuleringer som: «Vårt gamle, sterke Odd Fellow fyrstårn, sannhets havnemerke», er det nettopp for å undertreke at å leve er en risikoseilas hvor man lett føres på avveie av vind og strømminger. Bildene for å beskrive vår livsvandring må hele tiden være slik at vi opplever dem som meningsfulle.

Ledelse er blitt et fag blant mange andre med sine teorier og verdier. Disse skifter fra tid til annen, og innholdet i faget ledelse er ganske klart forandret gjennom årene. Tidligere var det sikkert at den som var leder også var den som faglig sett kunne mest. Dette går igjen i flere ordener. Man starter som lærling. Så blir man svenn og til slutt blir man mester. I yrkesfagene kjenner vi vel til denne inndelingen. De gamle gilder og laug bygget på denne forutsetning.

Før sa man at lederen kunne mest om alt. Derav falt det naturlig at lederen var mester. Våre embedstitler har en slik rot. I moderne organisasjoner sier man at den øverste leder kan noe. Da blir det et naturlig spørsmål: Hva kan lederen mest om? Ingen tror at en norsk statsminister vet mest om Norge. Men hun eller han vet mest om å være statsminister. Den skotske filosofen David Hume (1711-1776) foregriper allerede den gang elementer i moderne ledelsesfilosofi. Han peker ikke først og fremst på lederens kunnskaper, men lederens evne til rettferdighet og det å vise empati. Å få en organisasjon til å fungere forutsetter mer enn noe annet et godt miljø. Derfor popper det nå opp som paddehatter direktører for «de menneskelige ressurser». Det er å frigjøre disse ressursene som er dagens løsen. Men de har i århundrer vært kjent, men lite anerkjent. Kongene av Preussen formulerte noe av datidens motivasjon for soldater: «Det er bare én ting en soldat skal frykte mer enn fienden. Det er sine offiserer.» Dette var i sin tid gjengs motivasjonsteori. «Pisk er det beste ledelsesinstrument!» Men vi vet at å motivere med frykt og kommando løser ikke dagens utfordringer. De er gjerne like ineffektive som slaveøkonomien var. Det var det ineffektive ved slavedriften som etter hvert bragte slaveriet til opphør, ikke humanismen.

De merkelige betegnelser

Ordet «minister» betyr opprinnelig tjener. Ordet «ministerium» betyr det ste-

Ledelse og — en refleksjon om å

David Hume

det tjenesten blir organisert. Ordet embede har noe av samme rot og betydning. Vi har noe av et uhensiktsmessig arve-gods med oss når vi hører disse begrepene. Det er få som forbinder noe særlig tjeneraktig med dagens ministre. De virker mer som maktorienterte og kanskje maktarrogante og pompøse damer og herrer.

I Johanitterordenen tok Stormesteren hver fredag kveld på seg enkle ordensklær slik de nyinnvierte bar, og tjenestegjorde i 24 timer i Ordenens hospitaler med å pleie de syke og ellers gå til hånde. Det var for at han ikke skulle glemme hvem han egentlig var, nemlig tjenernes tjener.

Odd Fellow Ordenens grunnlegger, Thomas Wildey (1782-1861), levde i nesten 30 år etter at han gikk av som Grand Sire i 1833. Det ble sagt om ham at han i denne tiden gjerne tjenestegjorde som Ytre Vakt i sin loge. Det er han som har formulert Ordenens gjennomreflekterte

spørsmål som i all sin enkelthet lyder: «What can I do for you?»

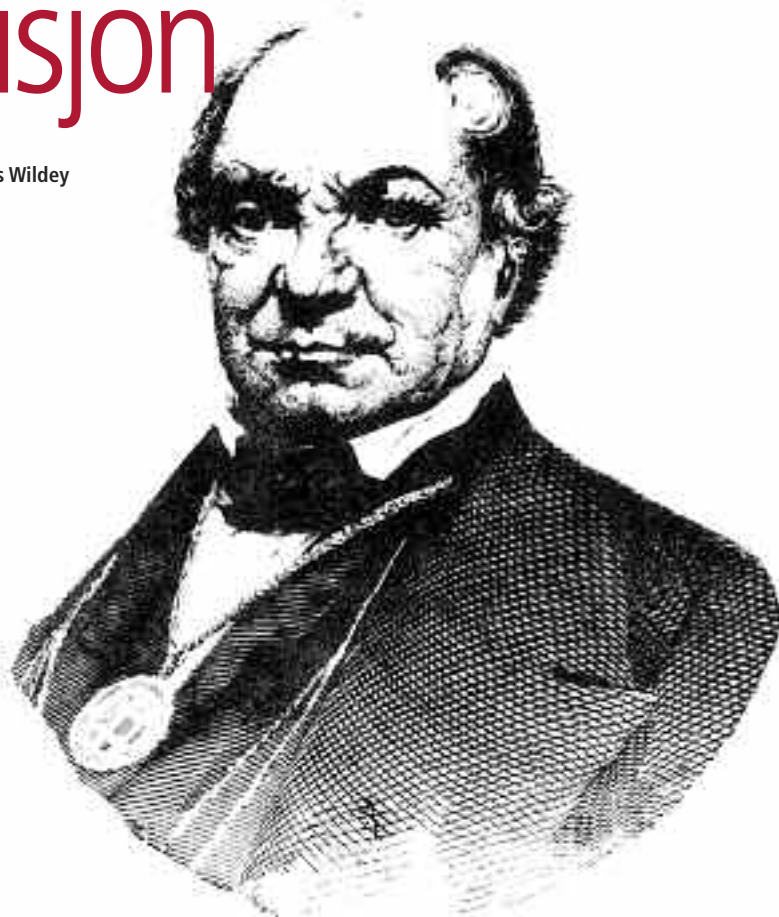
Både vår oppfatning av ministeriets opprinnelige betydning, lærestykket til de johanittiske Stormestere og Thomas Wildeys eksempel skulle vise oss at det er et misforhold mellom denne enkle tjenesteholdning og de pampige uttrykk som vi kan finne blant mange ledere worldwide.

Ordener kan vise vei

Både tjenestebegrepene opprinnelige mening, johanitternes Stormesterpraksis og Thomas Wildeys eksempler har sin ideale rot enda lenger tilbake i tiden til ledelsesformuleringer som har ligget der og som stadig oftere dukker frem. Jeg sikter da til formuleringene fra Matteusevangeliets kapittel 20, versene 25 og 27 hvor det heter: «Dere vet at folkenes fyrster opptrer som herrer over dem, og stormennene deres hersker over dem

g Ordener ambisjon

Thomas Wildey

en støtte og stimulerer de unge og svake spirer til vekst og fremgang. Dette er noe ganske annet enn snillisme. Dette er å arbeide i Thomas Wildeys ånd. Dette er å gå inn i rollene som de beste Stormestere i Johanitterordenen maktet det.

Eks DSS Randulf Meyer uttalte i en samtale for en tid siden at Odd Fellow Ordenen burde være et ledelsessupplement til alle andre ledelsesutdannelse og treninger hvor man hele tiden søker etter det beste i sine medlemmer og utvikler dette. Dette er å gå på medmenneskelig skattejakt for å bygge og styrke en ledelsesoppfatning som er i tråd med Ordenens verdigrunnlag. Da kan man si om ledelseserfaringer fra Odd Fellow Ordenen det som en liten bok sa om ledelsesutdannelsen ved Harvard University Management School: «What you did not learn at Harvard!»

Vi har store ambisjoner om hva Ordenen skal gjøre med den enkelte søster og bror.

Bør vi ha mindre ambisjoner om hva Ordenen gjør med våre ledere?

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

med hard hånd. Slik skal det ikke være blant dere. Den som vil bli stor blant dere, skal være deres tjener. Og den som vil være først blant dere, skal være deres trelle.»

Alle Ordener må organiseres og ledes. De bør i tillegg organiseres og ledes godt. Men ordener er også verdibærere med medmenneskelighet og altruisme. Mens rettferd, menneskerespekt og empati kan være fjern eller fjernet i en bedriftsorganisasjon, er den kjerneverdier i Odd Fellow Ordenen.

Det gode indre liv i en loge eller leir starter med den gode ledelse preget nettopp av Ordenens verdier. Derfor er også embeder i Ordenen viktige læreseter for ledelse andre steder i samfunnet. Derfor kan Ordener vise vei i de tilfelle ledelse ellers i samfunnet preges av inhumanitet, verdiforvrengning og manglende respekt for rettferdighet. Så blir det vår oppgave å sørge for at det også i fremtiden blir slik.

Mot det snillistiske?

Med en gang man snakker om humanistisk ledelse med rettferdighet, empati, stimulerlig og visjoner, løfter noen pekefingeren og sier at dette er snikinnføring av snillisme.

Snillisme er definert om en lederholdning hvor alt er greit, en moderne utgave av det franske slagordet: «Laissez faire et laissez passer, le monde va de lui même!» (La det skure og gå, verden er den samme). Intet er mer feilaktig.

Den humanistiske ledelse er en benign, ikke en malign ledelseform. Derfor er eksempelvis en OM i en loge der for å lede logen og medlemmene mot klart definerte mål, de mål Ordenen tilkjenner i sine ritualer og som blant annet OM uttaler i hvert eneste logemøte som møtets ypperste hensikt.

I denne tjeneste er OM logens gartner som steller med plantene, vanner og gjødsler, kanskje beskjerer og setter opp

Stoff til redaksjonen sendes Redaktøren på følgende måte:

- stoffet må være tydelig merket med hva det gjelder.
- stoffet sendes elektronisk på worddokumenter som kan åpnes og bearbeides.
- stoffet må være ordnet best mulig.
- det må gå tydelig frem hvem som er forfatter av teksten.
- det må fremgå hvem som er kontaktperson for stoffet inkl. mail-adresse.
- Redaktøren forbeholder seg retten til å redigere stoffet etter magasinet behov.
- tilsendt stoff returneres ikke.
- tilsendt stoff blir oppbevart og kan bli brukt ved et senere høve.
- billedmateriale sendes bladets grafiske formgiver tydelig merket.

Bilder til redaksjonen sendes Jon Esben Johnsen på følgende måte:

- Gjerne papirbilde i god kvalitet eller som digital billedfil.
- Minimum 4MB oppløsning på kameraet bildene er tatt med.
- JPG-format.
- Digitale billedfiler rett fra minnekortet, altså helst ikke behandlet på noen måte.

Det var sykdom som startet det hele

Da Sverre Andreas Monsen ble innlagt på Haukeland sykehus for mer enn 25 år side, hadde han den opplevelse at det var noe som manglet i omsorgstilbudet ved sykehuset. Denne mangelen kunne neppe sykehuset selv bøte på. Men han så at velvillige søstre og brødre i Odd Fellow Ordenen hadde en unik mulighet til å gjøre noe med dette ved å realisere et eller to av Ordenens budord. «Å besøke de syke» har hørt hjemme i filantropisk arbeid fra antikken til i dag. Når vi er syke, er vi også mest sårbare og trenger andres hjelp og omsorg. Det andre budordet er «å hjelpe de nødstedte» for å bruke en gammel formulering. Dette å hjelpe dem som er i nød kaller på det beste i menneskenaturen.

Noen må se nøden før det blir gjort noe med den. Det var Eks OM Sverre Andreas Monsen som ved selvsyn og selvopplevelse fikk visjonene om at noe måtte og kunne gjøres. I Jubileumsberetningen fortelles det at to andre var med i oppstartingen. Den ene var sosialkurator Britt Hysing Dahl og oversykepleier Inger Thormodsen. Etter dette er det en lang rekke mennesker ved Haukeland Universitetssykehus som sykehuset i dag heter, i Odd Fellow Orde-

nen og utenfor Ordenen som har vært med å trukket og båret Sam Prosjektet frem til en suksess gjennom nå 25 år.

Det begynte i små lokaler, med små midler og med få mennesker. Men målet var entydig. Hensikten var å tilby pasienter ved Onkologisk avdeling et godt og annerledes måltid mat og hyggelige omgivelser fjernt fra den daglige sykehusatmosfære og betjent av mennesker som ikke var knyttet til det profesjonelle behandlingsapparat.

Hjelperne

Det var Odd Fellow loge nr 25 Sam Johnson som var det første anslagspunkt for å få folk til å stille. Men raskt ble det erkjent at dette var et prosjekt som måtte omfatte både Rekkealoger og Odd Fellow loger i Bergen. Dette ble etter hvert det store fellesprosjekt som nå har virket i 25 år. Hver dag, hver uke, hver måned og hvert år har det stilt søstre og brødre opp på Haukeland Universitetssykehus for å gjennomføre dette arbeidet. Rekken er lang. Noen har holdt på i mange år. Noen slutter av etter hvert og nye kommer til. Og erkjennelsen blant dem som er med i dette arbeidet er at «det er saligere å gi enn å få». Impulsene den enkelte får med seg fra å gjøre noe for andre er med på å gjøre noe med hjelperne, gi dem en erfaring og kvalitet som ikke er kjøpt for penger. Å få være med i slikt arbeid gir innsikt, takknemlighet, empati, vemod og sorg. Dette er blant de dype følelser i menneskelivet som gjør oss til hele mennesker med klangbunn.

Pengene

Det koster penger å drive slik virksomhet. Det skal penger til å investere i lokaler og utstyr. De estetiske sider ved lokalene skal være slik at de er annerledes i forhold til sykehuset for øvrig. Gjennom disse 25 årene har lokalene stadig blitt bedre, vakrere og utstyret mer hensiktsmessig.

Utstyr av alle håndte, salg og kunstnerisk utsmykning har økt, blitt tilpasset og er nå bedre enn noen sinne. Finansierin-

gen sprang ut av en «krisekasse» med noen tusenlapper. Dette er senere i omfang økt til betydelige summer som er kommet fra forskjellige kilder.

Når virksomheten skal finansieres hovedsakelig ved frivillige gaver, vet enhver at dette kan gå både opp og ned. Det har derfor vært en utfordring for prosjektets ledelse gjennom alle disse

nen. I dag driver Ordenens forskjellige distrikter slik virksomhet ved en rekke sykehus over hele landet. Modellene, organiseringen og tiltakenes dimensjoner er forskjellige fra sted til sted. De er formet ut fra de lokale forhold og tilpasset pasientenes behov. Men uansett tiltak, har alle trukket på erfaringen som er gjort gjennom 25 år i Bergen. Sam Prosjektet har derfor ikke bare vært en gave til Bergenslogene i form av engasjement og meningsfylde. Det har vært en inspirasjon til hele Odd Fellow Norge. Det er grunn til å tro at dette tiltaket som vi kan kalle et hjelpetre ennå vil få nye grener som strekker seg ut i humanitetens og barmhjertighetens gode navn.

Den navnløse pasient

Det finnes nå et tusentall pasienter, pårørende og andre hjelpere over hele Norge som har vært innom Odd Fellow Ordenens kafeteriaer på landets kreftavdelinger og nytt godt av et lekkert måltid mat, forfriskende drikke, en god samtale og

en avslappet stund. Noen aner ikke hvor mat og drikke kommer fra, hvem som betaler for det eller hvem hjelperne er. Mange vet at det er Odd Fellows og Rebekkasøstre som står bak det hele, og noen er seg dette meget bevisst. Men uansett gjøres ikke dette for å markedsføre, men for å hjelpe. Handlingene springer ut fra det grunnleggende spørsmål for vår som vår grunnlegger, Thomas Wildey stilte: «What can I do for you?»

Men det bør være mange Rebekkasøstre og Odd Fellow brødre som deltar i dette prosjektet en stor glede å tenke på at gjennom 25 år er det nå mennesker som hver kveld har takket for at dette prosjektet er der til hjelp, støtte og oppmuntring.

Det er den navnløse pasients opplevelse av å ha mottatt omsorg og omtanke som er drivkraften og meningen i hele prosjektet. Etter alle menneskelige målestokker er dette målet nådd.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

årene å skaffe til veie de nødvendige midler både til den daglige drift og til investeringer for fornyelse.

Frøet og treet

Sam Prosjektet startet som et enkeltprosjekt uten tanke på at det egentlig skulle føre til noe mer enn virksomhet ved Haukeland Universitetssykehus. Men visjonen som hele prosjektet bygger på er ganske allmen. Å skape gode, menneskelige og varme forhold for kreftpasienter ved norske sykehus viste seg å slå meget godt an innen Odd Fellow Orde-

En gave til Veteranen?

Stadig flere søstre og brødre i vår Orden blir Veteraner. Veteraner fortjener en gave. Hva kunne da være bedre enn en kunnskaps-gave til glede for den som allerede har stor erfaring?

Odd Fellow Ordenens historie, bind I med

det internasjonale perspektiv er en gave som vil gi enhver Odd Fellow bror og søster kunnskaper til varig glede.

Boken kan kjøpes gjennom logens Sekretær.

Det Europeiske Storlogemøtet begynner nå å etablere seg som en fast tradisjon hver annet år. Det første møtet ble holdt i 2007 i Oslo hvor også Den Europeiske Storloge ble instituert av Sovereign Grand Master Robert Robins. Den Europeiske Storloge har nå med tall fra slutten av 2008 over 96 000 medlemmer, mens Sovereign Grand Lodge har sunket til vel 79 000.

For norske Odd Fellows er det av interesse å orientere seg om hvordan GLE (Grand Lodge for Europe) utvikler seg. De Tre Kjedeledd har bedt fire av årets deltakere å dele noen av sine inntrykk med leserne.

Stor Kapellan Arnfin Evjen:

Første spørsmål: – Hvordan opplevde du å få være blant de første som får være med på et møte i Den Europeiske Storloge?

Svar: Det var en fin opplevelse å få delta på et møte i Den Europeiske Storloge. Når man har vært med i vår Orden såpass lenge som jeg har, og kunnet følge utviklingen av en Europeisk Storloge på rimelig nært hold, var det å få delta på et møte minneverdig. Det er klart at møtenes innhold fortsatt er i støpeskjeen, og ikke alle poster som ble behandlet var av like stor interesse. Det mest positive var å bli kjent med de personer som skal lede Storlogen fremover, slik at de ikke bare er navn man leser om. Mange i kollegiet imponerte meg, mens noen falt i gjennom. Men dette vil sikkert bli endret på under den nye ledelsen. Man har jo nå fått en langtidsplan å arbeide etter.

Andre spørsmål: – Hva slags inntrykk hadde du – uten å komme inn på innholdet – av å bli tildelt Den Europeiske Storlogegraden?

Svar: Dette var en høytidelig og fin seremoni som gledet meg meget. Tildelingen var høydepunktet i møtet. Det var etter min mening også en ære å kunne bli blant de første i Norge som fikk denne graden. Man er jo alltid spent på innholdet og utførelsen av en ny grad, men her var nivået fullt

Det europeiske Sto

Stor Kapellan Arnfin Evjen

på høyde med det vi er vant til i Norge. Det at både søstre og brødre fikk tildelt graden sammen var en ny og positiv opplevelse for meg.

Tredje spørsmål: – Hvilket inntrykk fikk du gjennom samtaler og samvær med representanter fra de andre europeiske jurisdiksjoner, av arbeidet i de andre europeiske jurisdiksjoner?

Svar: Den kontakt man fikk med søstre og brødre fra de andre jurisdiksjonene var, som foran sagt, det mest positive med møtet. Her fikk man fornyet og frisket opp gamle bekjenskaper samtidig som man traff en mengde nye mennesker. Samtalene dreide seg «heldigvis» ikke bare om logearbeid og medlemsutvikling i de respektive land, men man fikk også utvekslet personlige relasjoner som jeg satte stor pris på. Spesielt er det viktig på slike møter at det er satt av tid til det sosiale samvær. Det er greit at det skal gjennomføres et «arbeidsmøte», men med en dyktig og vel forberedt ordstyrer bør ikke det bli for langt. Man skal ha klart for seg at de fleste av møtedeltagerne ikke har talerett eller muligheter for å påvirke et avstemningsresultat.

Fjerde spørsmål: – Hvor viktig er det og hvilket utbytte kan norske Odd Fellows ha av et Odd Fellow samarbeid i Europa?

Svar: Med den negative utvikling Ordenen har i USA, er jeg ikke i tvil om at opprettelsen av Den Europeiske Storloge var helt korrekt. Norge vil i langt større grad kunne påvirke den videre utvikling gjennom deltagelse i GLE enn via SGL. Det samarbeid som jeg fikk inntrykk av foregår blant de europeiske jurisdiksjoner, gir meg er langt tryggere følelse og tro på fremtiden enn det å fortsatt være styrt fra USA. Jeg tror også at Norge, (selv om vi er en av de beste i klassen), kan lære en god del av de mindre

Stor Kapellan Selle Marie Horntvedt

jurisdiksjoner i Europa. Jeg tenker her spesielt på hvordan de rent ordensmessig arbeider og utvikler seg samt hvilke problemer de har å kjempe mot og hvordan de blir løst. Men dette står og faller på det til enhver tid sittende europeiske ledelseskollegium. Det er de som må bringe slik informasjon tilbake til det enkelte ordensmedlem, slik at ikke Den Europeiske Storloge kun blir et fora for få personer.

Stor Kapellan Selle Marie Horntvedt:

Første spørsmål: – Hvordan opplever du å få være blant de første som får være med på et møte i Den Europeiske Storloge?

Svar: Det var med stor glede jeg takket ja til å få være med på møtet i Frankfurt og bli tildelt Visdommens grad. Jeg var med i Oslo da Den Europeiske Storloge ble dannet og har fulgt med i dennes utvikling. Jeg har i min periode som Stor Kapellan fått god kontakt med de andre norske brødre og søstre som ble tildelt graden sammen med meg. Det var selvsagt hyggelig å utvikle dette vennskapet nærmere og få tildelt graden sammen med dem.

Andre spørsmål: – Hva slags inntrykk har du – uten å komme inn på innholdet – av å bli tildelt De Europeiske Storlogegraden?

Svar: Som ved alle gradstildelinger er det alltid knyttet en viss spenning og forventning til det ukjente som skal skje. Jeg tror kanskje at selve graden fremdeles er i støpeskjeen både i handling og utførelse. Det tar tid når flere jurisdiksjoner skal enes og finne frem til noe felles. Jeg har stor tro på at vår Stor Sire Harald Thoen vil sette sitt preg på dette i årene som kommer.

Jeg håper jeg kan få være tilstede ved en senere anledning for å følge utviklingen fremover.

Storlogemøtet 2009

Stor Marsjall Olav Eggum

Tredje spørsmål: – Hvilket inntrykk fikk du gjennom samtaler og samværet med representanter fra de andre europeiske jurisdiksjoner, av arbeidet i de andre jurisdiksjoner?

Svar: På møtet i Frankfurt fikk jeg inntrykk av at en del av de ikke nordiske jurisdiksjoner arbeider tungt med å få medlemmer, samt at de ikke har de rituelle handlinger og tradisjoner i samme grad som vi. Et eksempel: Under feiringen av Rebekka-institusjonens 100 års jubileum i mai i år ble representanter fra flere europeiske jurisdiksjoner invitert som gjester. De var alle imponert over fremførelsen av den høytidelige rituelle seremoni – både i ord og handling. Det er viktig å besøke hverandre for å utveksle erfaring og få nye impulser til det videre arbeidet for Odd Fellow Ordenen.

Fjerde spørsmål: – Hvor viktig er det og hvilket utbytte kan norske Odd Fellows ha av Odd Fellow samarbeidet i Europa?

Svar: Det er viktig å knytte sterke bånd til hverandre. Mange nordiske Rebekkaloger/Odd Fellow logger/leirer har i dag et godt samarbeid og vennskapsutveksling. Samfunnet er mer internasjonalt, vi reiser mer og bør derfor benytte den mulighet vi har til å knytte vennskap og styrke vårt sosiale felleskap med andre Odd Fellows. Jeg er stolt over å være en Rebekkasøster og ønsker at Odd Fellow navnet også skal være et begrep i Europa der mennesker skal vite hva vi står for og arbeider mot.

Stor Marsjall Olav Eggum:

Første spørsmål: – Hvordan opplever du å få være blant de første som får være med på et møte i Den Europeiske Stor Loge?

Svar: Jeg hadde gleden av å være til stede som Stor Marsjall da den Europeiske Storloge ble Instituert i Oslo av daværende Sov.

Stor Marsjall Erna Steffensen

Grand Master Robert Robbins i juni 2007. Og nå igjen hvor jeg og flere andre norske og europeiske storembetsmenn fikk tildelt Den Europeiske Storlogegrad. Begge deler er på sitt vis historiske begivenheter, og starten på en ny Odd Fellow æra som vil få betydning for vår Ordens utvikling i Europa i fremtiden. Ved at stadig flere europeiske Odd Fellows møtes i slik sammenheng utvides vår felles horisont og gir helt sikkert ekstra pågangsmot for fortsatt arbeid for å utbre vår Ordens lære.

Andre spørsmål: – Hva slags inntrykk har du – uten å komme inn på innholdet – av å bli tildelt Den Europeiske Storlogegraden?

Svar: Visdommens Grad er vel fundert, og formidler inntrykk og holdninger som er viktige for oss Odd Fellows. Gradens innhold bærer preg av at det er meget erfarne søstre og brødre som har utviklet den, og den viser vei for en videre utvikling av vår Orden.

Tredje spørsmål: – Hvilket inntrykk fikk du gjennom samtaler og samværet med representanter fra de andre europeiske jurisdiksjoner, av arbeidet i de andre europeiske jurisdiksjoner?

Svar: Skandinavia står i en Ordensmessig særstilling, og det er lite som skiller oss – i forhold til hva tilfelle er med de andre Europeiske Jurisdiksjoner. Relativt sett har de øvrige europeiske vesentlig færre medlemmer, og det ser ikke ut til at veksten er dramatisk. Men interessen og gløden er den samme! La oss håpe at vi sammen kan utvikle Ordensarbeidet slik at stadig flere mennesker vil søke denne formen for personlig utvikling og samvær.

Spørsmål 4: Hvor viktig er det og hvilket utbytte kan norske Odd Fellows ha av Odd Fellow samarbeidet i Europa?

Svar: Det viktigste er nok følelsen av en Europeisk forankring og tilhørighet, og at vi kan bidra til ett solid og nært Odd Fellow fundament. Særlig siden det dessverre ser ut til at USA/Canada ikke ser ut til å få kontroll over sin stadige tilbakegang. Og siden vår egen Stor Sire nå også er Europeisk Stor Sire har vi muligheten til ekstra påvirkning i positiv retning.

Stor Marsjall Erna Steffensen:

Første spørsmål: – Hvordan opplever du å få være blant de første som får være med på et møte i Den Europeiske Stor Loge?

Svar: Det føles som en stor ære å få være blant de første som får være med på et møte i DESL, selv om det er tilfeldigvis er i min funksjonstid som Stor Marsjall det skjer. Men det er vel tvilsomt at jeg ville fått delta dersom jeg ikke var Stor Marsjall. Jeg fikk jo også være med på stiftelsen i Oslo og derfor var det veldig fint å få være med på et møte også. Persongalleriet (embedsmennene) var dermed kjente fjes og alt ble ikke så fremmed.

Andre spørsmål: – Hva slags inntrykk har du – uten å komme inn på innholdet – av å bli tildelt Den Europeiske Stor Logegegraden?

Svar: Tildelingen av den europeiske Visdomsgraden var en høytidelig seremoni og jeg ble ekstra høytidsstemt ved å stå der sammen med brødre og søstre fra alle de europeiske enhetene

Tredje spørsmål: – Hvilket inntrykk fikk du gjennom samtaler og samvær med representanter fra de andre europeiske jurisdiksjoner, av arbeidet i de andre europeiske jurisdiksjoner?

Svar: Mitt inntrykk er at vi for det første har en felles plattform å starte på, slik at samtaler fløt veldig lett. Selv om ordensarbeidet er forskjellig i de ulike land, fikk jeg inntrykk av at vi i Norge er blant de «beste i klassen» mht det seremonielle arbeidet. Det ble uttrykt av de som hadde besøkt oss tidligere, spesielt under 100 års jubileet i mai. Som Stor Marsjall er jeg jo spesielt opptatt av dette.

Fjerde spørsmål: – Hvor viktig er det og hvilket utbytte kan norske Odd Fellows ha av Odd Fellow samarbeidet i Europa?

Svar: Det er viktig med det europeiske samarbeidet. Det er lettere å forholde seg til brødre og søstre i Europa enn i f. eks USA og vi har muligheten til å hjelpe hverandre å vokse. Det har litt med kulturforskjeller å gjøre. Vi kan lettere inspirere hverandre og ta lærdom av hverandre.

Foto: Aage Andersen

Europas eldste Odd Fellow embede

I juli 1870 gikk Grand Sire Elias Driggs Farnsworth (1818-1893) om bord i et dampskip i New York for å reise til Europa og Tyskland for å starte sin «misjonsvirksomhet» som hadde til hensikt å etablere Odd Fellow Ordenen først og fremst i Det Tyske Keiserriket. Den tysk/franske krig i perioden 1870-71 satte en effektiv stopper for hans ambisjoner. Men han var ikke rådløs. En annen Odd Fellow, legen John F. Morse, var allerede i Tyskland på helsereise. Han klarte å komme seg til London hvor Farnsworth var havnet. Sammen la de slagplanene for erobringen av Tyskland. Det var starten på Odd Fellow Ordenen i Europa.

John F. Morse fikk vide fullmakter til å handle som han fant forsvarlig og tjenlig. Attasjeringen tilbake til Grand Sire og Den Suverene Storloge var jo i praksis umulig på grunn av krigen. John F. Morse ble derfor utnevnt til Special Deputy Grand Sire for Germany and Switzerland – i realiteten for Europa. Alt omkring disse hendelsene kan det leses om i Odd Fellow Ordenens historie, kapitlene 14, 15 og 16.

Dette embedet har fortsatt siden den gang. Det ble senere formelt utvidet til ikke bare å omfatte Tyskland og Sveits, men hele Europa. Da tittelen Grand Sire i USA ble forandret til Grand Master i 1945, skriftet også den europeiske tittelen til den nåværende ordlys: Special Deputy Grand Master for Europa.

Grand Sire Elias Driggs Farnsworth

Hvem skulle ha embedet?

At amerikaneren John F. Morse var den første i embedet var både naturlig og forklarlig. Man kan retorisk spørre: Hvem ellers?

Men da tyskerne hadde etablert seg med egen jurisdiksjon, fant de det naturlig at det var en tysker som fikk dette embedet etter John F. Morse. Slik ble det også første gang idet Hugo Wollheim – en av de tyske gründere – fikk embedet etter Morse. Men så steg spenningen idet amerikanerne innsatte tysk/amerikaneren Hermann Block i embedet i hele 13 år. Det var nok saklig sett et lykkelig valg, men psykologisk kanskje ganske uklokt. Det forsuret forholdet mellom Den Suverene Storloge og Den Tyske Storloge i mange tiår.

Hermann Block samarbeidet meget godt med de nordiske storloger, og la seg inn store fortjenester i utformningen av den svenske Storloge.

Stor Sire Harald Thoen

Hvem har hatt embedet?

Embedet har gått litt på rundgang blant europeiske Stor Sire. Det kan synes som om engelskkunskaper og personlig kontakt med USA kan ha spilt en rolle. Det er kanskje ikke så merkelig. Man har jo lite i dette embedet å gjøre hvis man ikke behersker engelsk. En observasjon ved utnevnelsen er nok at da Den Europeiske Føderasjon ble stiftet omkring 1990, har lederen av føderasjonen vært en potensiell kandidat til embedet. De to siste i embedet er begge sittende Stor Sire i den Europeiske Storloge. Det er grunn til å tro at dette nå danner seg som et mønster.

Det har vært vanskelig å rekonstruere hvem som har hatt embedet opp gjennom tiden. Men listen vil nok etter hvert bli komplett når de europeiske jurisdiksjoner får bedre og nærmere samordning gjennom Den Europeiske Storloge.

Så langt ser listen over Special Deputy Grand Master for Europa slik ut:

• John F. Morse, USA	1879-71
• Hugo Wollheim, Tyskland	1871- ?
• Hermann Block, USA	1889-1903
• Paul Schmutz, Sveits	?
• Ivar Dahlgren, Sverige	1968-1971
• Christian Rasmussen, Danmark	1971-1974
• Arne Espelund, Norge	1974-1981
• Dag Wallén, Sverige	1983
• Daniel Corodi, Sveits	1988
• Hans Pedersen, Danmark	2001-2009
• Harald Thoen, Norge	2009

Fung. Eks OM Kristian Haugan er i ferd med å sende en SMS melding via sin datamaskin.

Loge 38 Bjarg på Åndalsnes har i fire år sendt ut SMS meldinger til alle logens medlemmer. Dette er påminnelser om logemøter, her sendes meldingene ut på formiddagen på selve møtedagen, samt innkallelser til øvelser og kollegiemøter, jule- og sommerhilsener til brødrene med mer.

Vi har erfart at e-post utsendelser på langt nær er så effektivt, selv om etter hvert de fleste har datamaskiner, er det langt i fra alle som åpner e-postene sine daglig. Men de aller fleste bærer rundt på en mobiltelefon og den er aldri langt unna – hverken dag eller natt!

Vi har vurdert flere løsninger, men har i praksis forsøkt to forskjellige løsninger. Den første løsningen var via et mobilabonnement og utsending via nettet på denne leverandøren sine internett sider. Man er da avhengige av et mobilabonnement hvor kostnadene for SMS meldingene blir belastet dette abonnementet direkte.

Den løsningen vi benytter nå er direkte via internett. Et abonnement via et norsk firma som leverer slike tjenester. Her opprettes en konto, man får et påloggingsnavn og brukernavn på en internettside og man sender ut meldinger til de gruppene man har definert. For brukeren er det ikke så stor forskjell på disse måtene å sende på, men

forskjellen og fordelene med et abonnement direkte via Web/Internett er at man slipper å kjøpe en dedikert mobiltelefon for dette og dermed slipper et mobilabonnement. Det er flere brukere som kan dele denne kontoen og benytte felles grupper for utsendelser, etc. En løsning som er oversiktlig, meget ryddig og kontrollerbar økonomisk.

Et priseksempel via en mobiloperatør er jo innkjøpet av selve mobiltelefonen, abonnementet og bruken (taletid, SMS, etc.). Prisen pr. SMS melding varierer, avhengig av hvilket abonnement og leverandør man har. Noen operatører reklamerer også med et visst antall gratis SMS sendinger pr. måned. På internettadressen www.dinside.no, er det en mobilkalkulator man kan benytte for å få en oversikt. Mobilkalkulatoren rangerer kjapt og oversiktlig rundt 80 mobiltjenester etter prisen for et års bruk.

For vårt nåværende abonnement er prisen kr. 49,- pr. måned (månedsvgift), inkl. drift og support. Kr. 490,- i engangsvgift for oppsett og kr. 0,39 pr. SMS melding.

For å komme i gang med en slik løsning, må man ha en datamaskin som man kommer ut på internett med. Etter å ha ordnet et abonnement, legger man inn alle ønskede mobilnummer, i praksis til alle logens medlemmer. Deretter kan man lage grupper ut fra disse, for eksempel en gruppe som kalles «Loge Bjarg» hvor alle er medlemmer, så en gruppe for «Kollegiet» og kanskje en gruppe for «Stolene» – alt etter hvilke behov man har.

Man kan også velge å sende ut fra listen et utvalg av mobiltelefonnumre (mottakere) som man velger ut for hver gang, ut i fra hvem man ønsker å nå. På begge de nevnte løsningene; via et mobilabonnement eller en

Web/internettløsning kan man sende ut direkte fra en mobiltelefon ved hjelp av en tallkombinasjon og kode man mottar fra operatørene. Da er man ikke avhengig av å sitte ved en datamaskin for å sende ut melding(er). Dette har vi ikke gjort så ofte, men mulighetene er der.

Det er en del såkalte «gratis-løsninger» på internett. Hvis man søker på ordet «SMS», vil en finne en del leverandører, særlig utenlandske, som tilbyr slike tjenester. Vi har gått noen av disse programmene nærmere i sømmene og de er for det første ustabile, man får kun sendt en og en melding og ikke alle meldingene fremkommer, og i de fleste tilfeller ikke gratis allikevel! Vår klare anbefaling – ligg unna disse!

Vi har meget gode erfaringer med å sende SMS, meldingene kommer raskt frem til alle, og den enkelte får en direkte kontakt med den som sender ut meldingene. Vi mener også at møteprosenten har gått opp som en følge av dette. Vi har foreløpig ikke gått bort i fra annonsering i lokalavisen, men dette er noe som vi vil ta opp til vurdering med det aller første. Det eneste ankepunktet mot å fjerne annonseringen er slik vi ser det, den smule reklameverdi en slik annonse gir. Man får til en viss grad synliggjort logen og dens aktivitet.

Vi kan derfor trygt anbefale andre loger til å benytte et slikt SMS verktøy, det er billig og effektivt.

Hvis det er noen som ønsker å se nærmere på en slik løsning, deler vi gjerne våre erfaringer med dere, send oss en e-post på adressen: of38om@oddfellow.no så skal vi besvare så godt vi kan.

Foto: Magne Søvik

Tekst: Ronny S. Torgersen

Odd Fellow Torg

ADVOKATER

Advokatfirmaet
Vestheim & Co AS
Kontakt:
Tom-Erik Vestheim
Tlf.: 51 42 05 40
Mob.: 935 39 135

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

ANTIKVARIAT

Sagene Bokstue
www.bokmarkedet.no
www.bokpanett.no
Kontakt:
Hans-Andreas Holth
Sandefjordgt 5
Postboks 4888 Nydalen
0422 Oslo
Tlf.: 990 37 345

ARKITEKTER

Arkitekt MNAL
Atle Ustad
Kontakt:
Atle Ustad
Tlf.: 23 20 55 00
0360 OSLO

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

BANK•FINANS

Haugesund
Sparebank
Kontakt:
Odd Tofte
Tlf.: 52 70 50 00
5527 HAUGESUND

BEGRAVELSESBYRÅ

Odd Abbedissen
Begravelsesbyrå
Kontakt:
Odd Abbedissen
Tlf.: 55 15 40 90
5147 FYLLINGSDALEN

BILGUMMI

Western
Bilgummi AS
Kontakt:
Kjell Western
Tlf.: 32 22 74 00
3400 LIER

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

BILGUMMI

Vianor a/s
Bjørn Finjord
Kontakt:
Alf Bjørn Finjord
Tlf.: 77 07 97 70
9498 HARSTAD

BILSALG

Nymo Bil AS
Kontakt:
Kjell Nymo
Tlf.: 75 50 79 00
8041 BODØ

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

BLOMSTER

Operablomsten
Kontakt:
Bjørn og Berit
Grøtlien
Tlf.: 22 42 10 90
0181 OSLO

BLOMSTER

Orchidée Blomster
blomsterdekoratør-
mester
Kontakt:
Kathe Gro Aas
Tlf.: 22 20 77 27
0178 OSLO

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

BOKHANDEL

Stjørdal
Bokhandel A/S
stjordal.bokhandel@start.no
Kontakt:
Svein Erik Schefte
Tlf.: 74 82 43 85
7501 STJØRDAL

BRANNSIKRING

N.R.
Brannsikring A/S
Kontakt:
Steinar Jansen
Tlf.: 52 71 73 44
5501 HAUGESUND

BRANNUTSTYR

Braco AS
Kontakt:
Einar Glenhøj
Tlf.: 32 22 66 70
3420 LIERSKOGEN

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

BYGG - ANLEGG

Nielsen Bygg A.S
www.nielsenbygg.no
Kontakt: Kevin
Hunter Nielsen
Tlf.: 915 50 213
0657 OSLO

CATERING

Reidar's
Selskapsmat
Kontakt:
Reidar Larsen
Tlf.: 51 52 23 22
4001 STAVANGER

LEDIG PLASS

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser, endrede persondata etc:

torill.solli@oddfellow.no

DAMEKLÆR

Zig Zag
Kontakt:
Reidun Persson
Tlf.: 22 43 06 90
0157 OSLO

DAMEKLÆR

Elinette logeklær med god passform og kvalitet i str. 34–52. Ring vårt kontor for å få opplysninger om nærmeste butikk som fører logeklær.
Kontakt:
Womens Wear/Elinette
Tlf.: 73 10 72 83
(0800–1400)

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med:
torill.solli@oddfellow.no

DAME/HERREKLÆR

Hauge & Co AS
Kontakt:
Per Hauge
Tlf.: 51 89 59 89
4006 STAVANGER

DAME/HERREKLÆR

Petersons kläder –
dresser/kjole/hvitt
Kontakt:
Olle Peterson
Tlf.: 0046 52 61 05 58
45221 STRØMSTAD

DAME/HERREKLÆR

Sjuls Design–Kort og
Galla for damer
www.sjuls.com
Kontakt:
Anja Sjuls
Tlf.: 416 97 823
3116 TØNSBERG

DAME/HERREKLÆR

T. S. Adolfsen AS –
Komplett logeantrekk
+ sko
Kontakt:
Tor S Adolfsen
Tlf.: 51 67 40 80
4306 SANDNES

DAME/HERREKLÆR

VIC – Hamar
Kontakt:
John Øveraas
Tlf.: 62 52 38 63
2317 HAMAR

EIENDOMSMEGLING

Saga Eiendoms-selskap AS
Kontakt:
Johanna Skarpenes
Tlf.: 51 55 85 39
4042 HAFRSFJORD

ELEKTRO/ AUTOMASJON

EAS-Automation AS
www.eas.no
Kontakt:
Thorodd Skontorp
Tlf.: 33 35 72 04
3166 TOLVSRØD

FERIE OG FRITID

Drømmeboliger i Spania til leie. For prospekt:
www.casa-as.no
Rabatter til medlemmer
Kontakt:
Terje Olsen
Tlf.: 911 08 100
1617 FREDRIKSTAD

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med:
torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med:
torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med:
torill.solli@oddfellow.no

FORSIKRING

Loge Assurance AS er et uavhengig selskap, som tilbyr forsikringsløsninger tilpasset ditt behov. Kontakt oss for en uforpliktende samtale:
Loge Assurance AS
Kontakt:
Henrik Treider
Tlf: 04791
eller se www.logeassurance.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med:
torill.solli@oddfellow.no

FRISØRER

Ernst Frisørsalong
Kontakt:
Reidun Sundbø
Tlf.: 38 02 29 49
4612 KRISTIANSTAD

FRISØRER

Lille Salong
Kontakt:
Lill Kraft Johnsen
Tlf.: 22 35 65 13
0173 OSLO

GALLERI/VERKSTED

Hantho Galleri og
Rammeverksted
Kontakt:
Karl Johan Hantho
Tlf.: 52 72 99 90
5527 HAUGESUND

GJESTEGÅRD

Storli Gard
www.storligard.no
Salg av egne lamme-
produkter.
Kontakt:
Elin og Harald Storli
Tlf.: 72 42 37 14
7340 OPPDAL

GLASSMESTERE

Glassmester
A Schøyen
Kontakt:
Thore Schøyen
Tlf.: 22 09 96 80
0182 OSLO

GLASSMESTERE

SNE Glasservice A/S
Kontakt:
Einar Rafoshei-Klev
Tlf.: 38 26 16 21
4517 MANDAL

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med:
torill.solli@oddfellow.no

Odd Fellow Torg

GRAFISK ARBEID

Njord Kompetanse
Kontakt:
Jon Esben Johnsen
Tlf.: 67 53 74 48
Mob.: 948 71 810
1344 HASLUM

GULLSMED

Odd Inges
Gull & Sølv AS
Kontakt:
Odd Inge Bøe
Tlf.: 52 72 42 89
5501 HAUGESUND

GULLSMED

Opro Produkter AS
emaljeverksted
(merker og emblemer)
Kontakt:
Ole Petter/June
Rasch-Olsen
Tlf.: 22 17 50 50
0184 OSLO

HOTELL

Bardu Hotell
Kontakt:
Patricia Sørensen
Tlf.: 77 18 59 40
9365 BARDU

HOTELL

Hotel Neptun
www.hotellneptun.no
mail@hotellneptun.no
Kontakt:
Hermann Loftheim
Tlf.: 52865900
Fax: 52865901
5500 HAUGESUND

HOTELL

Mosjøen Hotell AS
post@mosjoenhotell.no
Kontakt:
Bård Bergrem
Tlf.: 75 17 11 55
8651 MOSJØEN

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

HYBLER/LEILIGHETER

A/S Stortingsgt 28
Kontakt:
Grethe Jansen
Tlf.: 22 01 20 40
0161 OSLO

HYTTER

HeKo Laft as
Hytter i håndlaftet tømmer.
www.hekolaft.no
kolhel@online.no
Kontakt:
Kolbjørn Hellum
Tlf.: 901 29 211
2302 HAMAR

INTERNEKONTROLL/HMS

Lovpålagte tjenester:
Complete Consulting as
Kontakt:
Ove Kvaslheim
Tlf.: 917 03 761
1777 HALDEN

KJØKKEN /INTERIØR

E Import a/s
www.eimport.no
Kontakt:
Tom Johansen
Tlf.: 35 55 52 22
3915 Porsgrunn

KONTORMØBLER

Kontor- og AV-utstyr
www.kontorav.no
Kontakt:
Thorstein Eriksen Tlf.:
456 30 627
55 24 70 40
5131 NYBORG

KRANER OG LØFTEUTSTYR

Munck Cranes A/S
Kontakt:
Ola Skrondal
Tlf.: 915 99 605
6050 VALDERØY

KVALITETSLEDELSE

Complete Consulting as
Kontakt:
Ove Kvaslheim
Tlf.: 917 03 761
1777 HALDEN

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LAMPEREPARASJON

Nielsen Montasje/
Reparasjon
www.lampedoktoren.no
Kontakt:
Ole-Jacob Nielsen
Tlf.: 22 29 09 44
Mob.: 900 54 300
1184 OSLO

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonser. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

MALERMESTER

Velde's Malerservice og Fargehandel
Kontakt:
Jan Erik Lima Velde
Tlf.: 52 82 47 50
4276 VEDAVÅGEN

MASSASJE

Utdannet massør har ledig kapasitet i Bodø/Salten. Ring for timebestilling.
Kontakt:
Anita Nesgård Massøra
Trollhaugen 4
Tlf.: 47 24 59 86
8072 BODØ

MURMESTER

Hedmark
Murmesterforretning AS
Kontakt:
Einar H. Hernes
62 81 49 23
2212 KONGSVINGER

Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser, endrede persondata etc:
torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

REGNSKAP

Administrasjon og Datatjenester AS
Aut. regnskapskontor/råd-givning
Kontakt:
Tor-Petter Stensland
Tlf.: 53 65 19 20
5750 ODDA

REGNSKAP

Bedriftstjeneste A/S –
Aut. regnskapskontor, EDB, salg, support
Kontakt:
Viggo Bjørk
Tlf.: 52 80 88 80
5501 HAUGESUND

REGNSKAP

Dønland Regnskaps-service A/S
akd@donland.no
Kontakt:
Arne-Kristian Dønland
Tlf.: 77 60 69 30
9002 TROMSØ

REHABILITERING

Selli Rehabiliterings-senter a/s
www.selli.no
www.post@seli.no
Kontakt:
Jostein Selli
Tlf.: 72 73 43 00
7540 KLÆBU

REISEBYRÅ

Oppland Arrangement AS
Kontakt:
Anders Lunde
Tlf.: 61 12 06 00
2890 ETNEDAL

REISEBYRÅ

Charter-tur AS
Kontakt:
Kjell A. Kristiansen
Tlf.: 69 25 02 22
1532 MOSS

RENSERI/VASKERI

Marthes Renseri
www.marthes.no
Kontakt:
Marthe Ree Lian
Tlf.: 74 82 14 88
7500 STJØRDAL
7014 TRONDHEIM
7600 LEVANGER
7725 STEINKJER

REVISOR

Statsaut. revisor
Steinar B Syvertsen
Kontakt:
Steinar B Syvertsen
Tlf.: 32 89 44 50
3018 DRAMMEN

RØRLEGGER

Moderne Rør Service a.s
Kontakt:
Roger J. Tuverud
Tlf.: 901 31 844
0491 OSLO

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

RØRLEGGER

Porsgrunn Rørlegger-forretning A/S
Kontakt:
Jens-Petter Engh
Tlf.: 35 93 09 00
3917 PORSGRUNN

RØRLEGGER

Tindeland Rør – Aut. Rørlegger
Kontakt:
Arne W. Tindeland
Tlf.: 971 81 350
5500 HAUGESUND

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

SNEKKER

Jøndal & Hoff A/S
Kontakt:
Jan Jøndal
Tlf.: 67 98 05 20
1472 FJELLHAMAR

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

TAKSTMANN

Takstsenteret
pei@takstsenteret.no
Kontakt:
Per Egil Ilsaas
Tlf.: 414 77 393
1319 BEKKESTUA

LEDIG Plass

Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no

TANNLEGE

Tannlege MNTF
Kristian Lunde
Kontakt:
Kristian Lunde
Tlf.: 22 83 05 10
0161 OSLO

TANNLEGE

Tannlege MNTF
Svein Jacobsen
Kontakt:
Svein Jacobsen
Tlf.: 22 83 81 70
0161 OSLO

TRYKKERI

Nils Sund Boktrykkeri A/S
Kontakt:
Kjell Selvaag
Tlf.: 52 70 33 70
5500 HAUGESUND

Artikler fra Odd Fellow Utstyr

Rebekkafigur

Art. nr. 11041

Pris kr. 410,-

Regalieveske

i kunstsinn

Art. nr. 11002

Pris kr. 475,-

Handlenett

m/kjedeledd

Art. nr. 11081

Pris kr. 70,-

Trenings-/sykkelveest

Str. L/XL

Art. nr. 11079

Pris kr. 65,-

Bestillingsliste for Odd Fellow Utstyr:

Det tas forbehold om prisendringer. Ved bestillinger under kr 100, tillegges et gebyr på kr 30,-. Porto tillegges.

Art nr	Betegnelse	Antall	Pris
10174	Bordflagg		kr 110,-
10176	Båtflagg/gjesteflagg		kr 90,-
10177	Båtvimpel		kr 90,-
11002	Regalieveske i kunstsinn		kr 475,-
11026	Sort slips i silke m/kjedeledd		kr 350,-
11027	Hvit sløyfe m/pyntelommetørkle		kr 100,-
11028	Slips, silke, grått m/kjedeledd, til privat bruk Tilbudspris		kr 170,-
11030	Slipslenke m/gull kjedeledd		kr 875,-
11031	Sort slips med hvite kjedeledd til logebruk		kr 95,-
11032	Mansjettknapper forgylt m/hvit emalje (tre kjedeledd)		kr 590,-
11033	Skjorteknapper for livkjole, forgylt m/hvit emalje (tre kjedeledd)		kr 590,-
11035	Jakkemerke i gull, liten størrelse		kr 360,-
11036	Jakkemerke sølv/forgylt		kr 130,-
11038	Slipsnål, forgylt, tre kjedeledd		kr 170,-
11037	Belte i skinn med kjedeledd på spennen		kr 500,-
11039	Slipsnål, hvit emalje, tre kjedeledd		kr 365,-
11040	Anheng gull m/double kjede OBS! Ny type		kr 805,-
11041	Rebekkafigur		kr 410,-
11042	Tresokkel til Rebekkafigur		kr 50,-
11043	Lyssokkel til Rebekkafigur		kr 162,-
11050	Rebekkaring gull m/emalje		kr 2 010,-
11051	Lenkering for brødre (oppgi ringmål:)		kr 1 920,-
11052	Lenkering for søstre (oppgi ringmål:)		kr 1 340,-
For ringer er det ca 4 ukers leveringstid			
11061	Hansker skinn hvite, størrelse 6 1/2, 7, 7 1/2, 8, 9, 9 1/2, 10 (str)	kr 180,-	
11062	Vanter, crêpe hvite, one size		kr 77,-
11065	Julekort m/konv. pk á 15 stk (faktureres uten eksp. gebyr)		kr 88,-
11066	Livkjoleskjorte, (str)		kr 520,-
11067	Hvit skjorte, (str)		kr 280,-
For skjorter kan det være opptil 8 ukers leveringstid			
11068	Paraply Herre sort m/kjedeledd		kr 100,-
11069	Paraply Dame sort m/kjedeledd		kr 100,-
11070	Silkeskjørt dame m/kjedeledd, 90 x 90 cm		kr 280,-
11071	Oval hvit bildecad, min. antall 10 stk		kr 10,-
11072	Oval hvit decal til bruk på innsiden av bilruter etc, min. antall 10 stk ...		kr 10,-
11074	Kalosjer for herrer, Moccasin, (S . . .) (L . . .) (XL . . .)		kr 286,-
11075	Kalosjer for herrer, Commuter, (S . . .) (L . . .) (XL . . .)		kr 286,-
Begge typer leveres i størrelsene Medium (8 1/2-10) og Large (9 1/2 - 11)			
11078	Refleksvest til bruk i bil str L/XL		kr 65,-
11079	Trenings-/sykkelveest str L/XL		kr 65,-
11081	Handlenett m/kjedeledd		kr 70,-

Navn:

Postadresse:

Postnr/sted:

Telefon dagtid:

Odd Fellow Utstyr

Stortingsgaten 28

0161 OSLO

Tlf.: 22 83 92 50

Fax: 22 83 81 88

E-post: of.utstyr@oddfellow.no

Kjære leser. . .

W. Sommerseth Maugham (1874-1956) var i sin tid den høyest skattede engelskspråklige novellist. I novellen *The Outstation* forteller han om en guvernør ute i fjerne Østen som dyrker ett minne, nemlig da han spilte criket med the Prince of Wales og minnet om den gang da prinsen tiltalte ham med fornavn. Denne guvernøren beskrives ikke uten sympati, og hans embedsførsel er upåklagelig, rettfærdig og korrekt. Men for denne guvernøren konsentreres alt om dette ene minnet om da prinsen tiltalte ham med fornavn.

Dette ene øyeblikket i livet blir faktisk hele livets innhold.

Så slår det meg i min omgang med mennesker at de fleste har høyst ulik minneprofil. Ja, jeg kaller det minneprofil. Minneprofilen er dette arsenal av bilder som vi henter opp fra tid til annen. Våre liv blir som en museumsjeller eller hvelv hvor vi henter opp og gleder eller gremmer oss over det vi har der. Ja, vi gleder oss og gremmer oss.

Jeg har mange bilder som gleder meg, ja som bokstavelig får meg i godt humør når jeg tar dem frem. Men jeg har også andre roteskuffer hvor innholdet både kan få meg til å svette og rødme når jeg tenker på mine tåpeligheter.

Spørsmålet er jo hva som det gjør mest nytte å bearbeide; de minnene som gleder eller de som gremmer?

Når jeg tenker på ting som jeg gremmes over, ser jeg ofte at årsaken til mine tåpeligheter lå i at jeg ikke skjønte bedre, at jeg hverken hadde kunnskap, erfaring eller innsikt nok til å handle anderledes. Mange av disse minnene har lært meg mye om hvordan jeg ikke bør opptre. Men hvis jeg ikke hadde tatt ubehaget med å konfrontere meg, ville jeg heller ikke ha lært noe.

En meget opppegående engelskmann med et ganske usedvanlig liv bak seg, kardinal John Henry Newman (1801-1890) formulerer seg omkring dette å «holde dommedag over seg selv» når han skriver:

«Eg ville leva fritt, var stolt og stid og stor i mot – å gløm den dårskaps tid!»

Å være menneske er vel alltid å erkjenne at vi har hatt våre dårskapers tid.

Ikke å erkjenne dette, er vel toppen av dårskap.

Når vi så sitter på våre arsener av minner, ser jeg også hvordan jeg og andre selekterer forskjellig og med ulike

formål. Et kulturtrekk er jo romantiseringen og idylliseringen av fortidens hendelser.

Det var den gang alt var så meget bedre. Vi sanktifierer også fortiden. Den skal være urørbar! Det er jo stort sett blank løgn og selvbedrag.

«Grønn var min barndoms dal» kan nok for noen omskrives med at «Min barndom var et helvete.»

I Morgenbladet går det en debatt om NS-barna og deres livsopplevelse. Den er lærerik og mangfoldig. Samtidig kommer en bok om soldatene fra Østfronten med 800 bilder og navn på den som kjempet på såkalt «gal side».

Hvordan vi sorterer og bearbeider våre minner gir nok en vesentlig pekepinn om hvorvidt vi søker livsløgnen eller sannheten om oss selv.

Vårt livsinnhold bør ikke komme som noen overraskelse på noen av oss, men det er åpenbart at for mange gjør livet det. Da har vi vel av en eller annen grunn unnlatt oss å realitetskonfrontere oss med det livet vi lever. De fleste er ganske sikkert både bedre enn vi tror, og definitivt verre enn vi tror.

Jeg synes å merke at noen bare går ned i noen bestemte skuffer i sitt liv.

De skuffene er gjerne de som inneholder det som kan smigre selvbildet.

For ikke lenge siden opplevde jeg en pussighet.

Da møtte jeg et menneske som åpenbart samlet på nederlag.

Det ble en merkelig seanse.

Uansett hva vi snakket om, kom destruktive og negative opplevelser frem. Det var visst hele tiden «en kamp med trollet i hjernens og hjertets hvelv». Når minneseleksjonen er slik, blir omgangen med minnene en form for Totentanz som vanligvis havner ut i den depressive elendighet.

Å dyrke sine nederlag ved å hope dem opp kan neppe være anbefalesverdig.

Men også nederlagene kan oppfattes som verdier.

Henrik Wergelands metafor om sandkornet i muslingen som vokser til en perle, er ikke dum å ha med seg.

Eller André Bjerkes mesterlige formuleringer:

«Også fallet, også sviket

hjelper deg som dine venner.

Dine nederlag er rike

gaver, lagt i dine hender.»

Men her er det vel en viktig nyanse.

Foto: Jon Esben Johnsen

Nederlagene skal ikke dyrkes, men de skal være gaver til innsikt og selvforståelse.

I denne sammenheng kan jeg ikke la være i trekke inn enda en formulering fra Den Hellige Skrift, nemlig:

«Se, til fred ble meg det bitre, ja, det bitre.

I kjærlighet drog du min sjel ut fra ødeleggelsens grav.»

Her er vel poenget at det bitre kan bli ødeleggelsens grav dersom man ikke får bearbeidet stoffet slik at det blir som perlen i muslingen.

Odd Fellow Ordenen skal gi oss evne og vilje til å leve med sannheten om oss selv. Det betyr at vi skal kunne snu og vende på alle våre minner, lære av dem, for på den måten hele tiden å bli bedre og mer menneskekjærlige.

Odd Fellow Ordenen i Norge:

Den Norske Storloge:

Stor Sire Harald Thoen

storsire@oddfellow.no Mob: 924 91 300
 Søster Deputert Stor Sire Ann Evy Aurdal
 strdepss@oddfellow.no Mob: 957 00 668
 Bror Deputert Stor Sire Morten Buan
 brdepss@oddfellow.no Mob: 414 04 106
 Søster Stor Sekretær Tove Aalborg
 strstorsekr@oddfellow.no Mob: 917 38 629
 Bror Stor Sekretær Knut Borgen
 brstorsekr@oddfellow.no Mob: 414 16 615
 Søster Stor Skattmester Svanhild Ljosland
 strstorskm@oddfellow.no Mob: 922 22 177
 Bror Stor Skattmester Bjørn Erik Hansen
 brstorskm@oddfellow.no Mob: 917 45 056

Kanselliet:

Kansellisjef Harald Thoen
 Sekretær Helle Aandahl
 Sekretær Torill Evjen Solli
 Kansellisekretær Kjell Bakken
 Sentralbord: 22 83 92 40
 Odd Fellow Utstyr: 22 83 92 50
 Telefax: 22 83 81 88
 Epost: odd.fellow@oddfellow.no

Odd Fellow Biblioteket og Muséet er åpent
 hver onsdag kl 10–14, og etter avtale med
 bror Stor Arkivar Sverre Hjetland.
 sverre@oddfellow.no Mob: 907 58 118

Distriktsledelse

Rebekka Distriktsråd:

01 Oslo, Lillestrøm og Kongsvinger
 Svanhild Sandem Mob: 951 49 919
02 Sør-Rogaland
 Rigmor Tou Mob: 482 52 311
**03 Bergen, Hordaland,
 Sogn og Fjordane**
 Eva Johnsen Mob: 916 84 516
04 Sunnmøre
 Liv Brevik Mob: 918 85 483
05 Telemark
 Torgunn Buer Mob: 952 34 309
06 Trøndelag
 Siri Helene Manskow Mob: 915 98 046
07 Østfold
 Inger Marie Johnsen Priv: 69 25 05 06
08 Vestfold
 Ingebjørg Nesje Jonassen
 Mob: 477 53 317
09 Haalogaland
 Junni Arntzen Mob: 918 36 854
**10 Hedmark og Oppland
 (unntatt Kongsvinger)**
 Anne Marie Ødegaard Mob: 414 73 192
**11 Troms
 (unntatt Harstad)**
 Kjellaug Vollen Priv: 77 63 35 66
12 Finnmark
 Ragnhild Steinnes Olsen Mob: 416 44 135
13 Salten
 Gunvor Moe Winther Mob: 915 55 584
14 Aust- og Vest-Agder

Ellen Birkeland Priv: 38 09 21 31
15 Buskerud og Asker
 Solveig Marie Juvkam Mob: 975 46 280
17 Nord-Trøndelag
 Ingunn Elise Adde Mob: 470 15 344
18 Nordmøre og Romsdal
 Hanna-Kari Thue Mob: 992 25 642
19 Nord-Rogaland
 Sigrid Rødeseike Mob: 996 04 006
20 Helgeland
 Karin Johanne Vikrem Mob: 419 33 491
21 Oslo og Omegn
 Toril Grundtvig Skougaard Mob: 980 60 671
22 Aust-Agder
 Kari Elisabeth Rose Mob: 917 25 619
23 Smaalenene
 Jorunn Signe Larsen Mob: 905 63 399
24 Lofoten og Vesterålen
 Anne Karin Osbakk Mob: 913 85 276

Distriktsledelse

Odd Fellow Distriktsråd:

01 Oslo, Akershus og Kongsvinger
 Per Arild Nesje Mob: 907 93 052
02 Sør-Rogaland
 Trygve Nils Vabekk Hjelte Mob: 908 99 399
03 Bergen og Hordaland
 Odd Svein Abbedissen Priv: 55 16 04 43
04 Sunnmøre
 Jarle Brandtzæg Mob: 913 69 275
05 Telemark
 Jan Strøm Mob: 911 42 910
06 Trøndelag
 Bjørn Tilseth Mob: 911 77 117
07 Østfold
 Paul Jan Narum
 Mob: 480 58 804
08 Vestfold
 Jonn Wøllo Mob: 924 59 846
**09 Narvik, Lofoten,
 Vesterålen og Harstad**
 Erling Andreas Abelsen Mob: 951 61 251
**10 Hedmark og Oppland
 (unntatt Kongsvinger)**
 Kolbjørn Hellum Mob: 901 29 211
11 Troms (unntatt Harstad)
 Oddbjørn Kåre Njøs Mob: 90 13 46 95
12 Finnmark
 Alf Jørgensen Mob: 404 94 101
13 Salten
 Edvard O Dølvik Priv: 75 52 39 83
14 Vest-Agder
 Ole-Johan Bay Gundersen Priv: 38 16 60 86
15 Buskerud og Asker
 Magne Slåttsveen Mob: 970 91 377
16 Sogn og Fjordane
 Bjarte Isak Husevåg Mob: 951 49 988
17 Nord-Trøndelag
 Roald Mikal Karlsen Mob: 930 24 434
18 Nordmøre og Romsdal
 Arne D. Reistadbakk Mob: 934 03 179
19 Nord-Rogaland
 Steinar D. E. Jansen Mob: 975 07 509

20 Helgeland

Jan Olav Mellingen Mob: 916 48 837
21 Oslo og omegn
 Per Bredo Østby Priv: 22 55 84 28
22 Aust-Agder
 Jan Adolf Nilsen Mob: 975 90 968
23 Smaalenene
 Rolf Berg-Nilsen Priv: 69 14 19 79

Nettavisen:

Redaktør:

Erling Nordsjø Mob: 902 05 998
 nettavisredaksjonen@oddfellow.no

Utenlandske

Odd Fellow adresser:

Odd Fellow Gruppen på Costa Blanca
 Telefon: 00 34 96 68 74 782
 Odd Fellow Gruppen på Torreviaja
 Telefon: 00 34 96 57 10 125
 Odd Fellow Gruppen på Gran Canaria
 Telefon: 00 34 92 87 25 008
 Broderloge Costa del Sol nr. 1
 Telefon: 00 34 95 23 81 718

De Tre Kjedeled 3/09

Redaksjonsutvalget:

Kjell-Henrik Hendrichs (redaktør)
 Ann Evy Aurdal
 Paul Narum
 Svanhild Sandem

Redaksjonsstab:

Kjell Henrik Hendrichs
 hendrichs@asker.online.no
 Mob: 900 34 882

Layout/Produksjon:

Jon Esben Johnsen
 j-esjohn@online.no
 Mob: 948 71 810

Redaksjonssekretær:

Knut Aslak Wickmann
 wickmann@basemail.no
 Mob: 911 53 714

Annonser:

Torill Evjen Solli
 torill.solli@oddfellow.no
 Arb: 22 83 92 40

Opplag:

21 200

Trykk:

UnitedPress Poligrafija corporation
 Latvia

B-Blad

Returadresse ved varig endring:
De Tre Kjedeled
Stortingsgaten 28

0161 OSLO

Foto: Jon Esben Johnsen

Mitt hjerte

Mitt hjerte det er et foreldreløst barn,
det har hverken hjem eller sted å bo,
det har ikke klær, ikke mat og sko,
det har hverken seng eller barnetro.
Det har ingen ro.

Mitt hjerte det er en fattiggutt.
Han vandrer bestandig fra gård til gård,
han tigger om brød og en melketår,
han tigger om klut å ha på et sår.
Og han vet hva han får.

Han tigger om filler og ting å ha på,
å få sitte på krakken og hvile en stund,
å få ligge på låven og få sig en blund.
Men så stanger en stut og så bjeffer en hund.
En mann bruker munn.

Mitt hjerte det er et foreldreløst barn.
Det har glemt sin mor. Det har glemt sin far.
Men det spør efter dem overalt hvor det drar.
Og det spørsmål er alt hva det eier og har.
Og det får ikke svar.

Så tok jeg i hånden den fattiggutt
og talte til ham: Du vet at du er
den eneste ting ved mig selv jeg har kjær.
Din far har du søkt både fjerne og nær.
Han er ikke her.

Din far han bor bak blåner syv.
Der har han det vakreste slott som fins,
og finner du dit, du blir glad til sinds.
Mitt hjerte, mitt hjerte, da blir du en prins.
Da blir du en prins. *Jens Bjørneboe (1920-1976)*